Î

fî¹ (literă) s. m./s. n., pl. î/ĵ-uri
*î² (sunet) s. m., pl. î
îhî interj.
îi¹ pr. v. ea, el
îi² vb. v. fi
îmbarca (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbarcă
îmbarcare s. f., g.-d. art. îmbarcării; pl. îmbarcări
îmbăia (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbăiază, 1 pl. îmbăiam; conj.
prez. 3 să îmbăieze; ger. îmbăiad
îmbăiera (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 3 îmbăieră
îmbăierare (înv.) s. f., g.-d. art. îmbăierării
îmbăiere s. f., g.-d. art. îmbăierii; pl. îmbăieri
îmbăla (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 3 îmbălează
îmbălare (înv., pop.) s. f., g.-d. art. îmbălării; pl. îmbălări
îmbălătură (înv., pop.) s. f., g.-d. art. îmbălării; pl. îmbălăturii; pl.

A SHOULD HAVE A MARKET A SHOP

THE REPORT OF A STREET WITH

A section of the Company of the Comp

医骶骨 化铁 建气 化二甲酚 化二氯甲酚 医二唑二磺胺基 化电影电影 化二氯甲基

្សីស្តី តំនៃការម្ភាស៊ី ប្រឡង់កម្មនេះ ប្រហែកប្រការប្រជាជនការប្រការប្រជាជនការប្រការប្រជាជនការប្រការប្រការប្រជាជន ប្រក្សិស៊ី ស្តីស្តី និង និងប្រការប្រជាជនការប្រការប្រការប្រការប្រការប្រការប្រការប្រការប្រការប្រការប្រការប្រការប ក្រុមទីង និងស្តីប្រការនៅប្រការប្រការប្រការប្រការប្រការប្រការប្រការប្រការប្រការប្រការប្រការប្រការប្រការប្រការប្

11111

îmbălături

îmbăloș<u>â</u>nd

îmbălsăma (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbălsămagză îmbălsămare s. f., g.-d. art. îmbălsămării; pl. îmbălsămări îmbărbăta (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbărbătegză îmbărbătare s. f., g.-d. art. îmbărbătării; pl. îmbărbătări îmbăta (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. îmbăt, 2 sg. îmbeți, 3 îmbată; conj. prez. 3 să îmbete

îmbălora (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 3 îmbălorează

îmbăloșa (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 3 îmbăloșează, 1

pl. îmbăloșăm; conj. prez. 3 să îmbăloșeze; ger.

îmbătare s. f., g.-d. art. îmbătării îmbătător adj. m., pl. îmbătători; f. sg. și pl. îmbătatoare îmbătrâni (a ~) (-bă-trâ-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbătrânesc, imperf. 3 sg. îmbătrânea; conj. prez. 3 să îmbătrânească

îmbătrânire (-bă-trâ-) s. f., g.-d. art. îmbătrânirii !îmbățoșa (a se ~) (fam.) vb. refl., ind. prez. 3 se îmbățoșează, 1 pl. ne îmbățoșăm; conj. prez. 3 să se îmbățoșeze; ger. îmbățoșându-se îmbâcseală s. f., g.-d. art. îmbâcselii; pl. îmbâcseli îmbâcsi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbâcsesc, imperf. 3 sg. îmbâcsea; conj. prez. 3 să îmbâcsească *îmbâcsire s. f., g.-d. art. îmbâcsirii îmbârliga (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbârligă îmbelciugat (înv., pop.) adj. m., pl. îmbelciugați; f. îmbelciug<u>a</u>tă, pl. îmbelciu<u>ga</u>te îmbelşuga (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 îmbelşughează îmbelşugare s. f., g.-d. art. îmbelşugării *îmbelşugat adj. m., pl. îmbelşugati; f. îmbelşugată, pl. îmbelşugate îmbi (înv.) adj. m., f. *îmbe* îmbia (a ~) (-bi-a) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. îmbii, 3 îmbie, 1 pl. îmbiem (-bi-em); conj. prez. 1 și 2 sg. să îmbii, 3 să îmbie; ger. îmbiind (-bi-ind) îmbiat (-bi-at) s. n. îmbiba (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbibă

AND SECURE OF A SECURITION OF PERSONS AND

agents and the sale of the sentence

îmbietură (rar) (-bi-e-) s. f., g.-d. art. îmbieturii; pl. îmbieturi
îmbina (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbină

îmbietor (-bi-e-) adj. m., pl. îmbietori; f. sg. și pl.

îmbiere (-bi-e-) s. f., g.-d. art. îmbierii; pl. îmbieri

îmbinare s. f., g.-d. art. îmbinării; pl. îmbinări

îmbibare s. f., g.-d. art. îmbibării

îmblăciu (înv.) s. n., art. îmblăciul; pl. îmblăcie îmblăni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmblănesc, imperf. 3 sg. îmblănea; conj. prez. 3 să îmblănească îmblănire s. f., g.-d. art. îmblănirii

îmblăti (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmblătesc, imperf. 3 sg. îmblătea; conj. prez. 3 să îmblătească îmblătire (înv.) s. f., g.-d. art. îmblătiri; pl. îmblătiri

îmblăt<u>i</u>t (înv.) s. n.

îmblătitoare (înv.) s. f., g.-d. art. îmblătitoarei, pl. îmblătitoare

îmblătitor (înv.) s. m., pl. îmblătitori

îmblânzi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmblânzesc, imperf. 3 sg. îmblânzea; conj. prez. 3 să îmblânzească îmblânzire s. f., g.-d. art. îmblânzirii

îmblânzitoare s. f., g.-d. art. îmblânzitoarei; pl. îmblânzitoare

îmblânzitor s. m., pl. îmblânzitori

îmboboci (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. îmbobocește, imperf. 3 sg. îmbobocea; conj. prez. 3 să îmbobocească

4.并引起4.1%。15.

- A . - A PRIMAGIN

îmbobocire s. f., g.-d. art. îmbobocirii

imbodoli (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbodolesc, imperf. 3 sg. îmbodoleg; conj. prez. 3 să

îmbogăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbogățesc, imperf. 3 sg. îmbogățea; conj. prez. 3 să îmbogățească

îmbogățire s. f., g.-d. art. îmbogățirii; pl. îmbogățiri

îmbolboji (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbolbojesc, imperf. 3 sg. îmbolbojeg; conj. prez. 3 să îmbolboje<u>a</u>scă

îmboldi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmboldesc, imperf. 3 sg. îmboldea; conj. prez. 3 să îmboldească

îmboldire s. f., g.-d. art. îmboldirii; pl. îmboldiri

îmbolditor (rar) adj. m., pl. îmbolditori; f. sg. și pl.

îmbolnăvi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbolnăvesc, imperf. 3 sg. îmbolnăvea; conj. prez. 3 să îmbolnăvească

îmbolnăvire s. f., g.-d. art. îmbolnăvirii

îmbrăca (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbracă

îmbrăcare s. f., g.-d. art. îmbrăcării

îmbrăcat s. n.

limbrăcăminte s. f., g.-d. art. îmbrăcămintei/îmbrăcăminții; (straturi de material) pl. îmbrăcăminți

îmbrățișa (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbrățișează, 1 pl. îmbrățișăm; conj. prez. 3 să îmbrățișeze; ger. îmbrățișând

îmbrățișare s. f., g.-d. art. îmbrățisării; pl. îmbrățisări îmbrânceală s. f., g.-d. art. îmbrâncelii; pl. îmbrânceli

îmbrânci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbrâncesc, imperf. 3 sg. îmbrâncea; conj. prez. 3 să îmbrâncească

îmbrâncire s. f., g.-d. art. îmbrâncirii; pl. îmbrânciri

îmbrâncitură s. f., g.-d. art. îmbrânciturii; pl. îmbrâncituri

îmbrebena (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 îmbrebenează

îmbrobodeală s. f., g.-d. art. îmbrobodelii; pl. îmbrobodeli

îmbrobodi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbrobodesc, imperf. 3 sg. îmbrobodea; conj. prez. 3 să îmbrobodească

lîmbrobodire s. f., g.-d. art. îmbrobodirii; pl. îmbrobodiri

îmbuca (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbucă îmbucare s. f., g.-d. art. îmbucării; pl. îmbucări

îmbucătăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbucătățesc, imperf. 3 sg. îmbucătățea; conj. prez. 3 să îmbucătățească îmbucătățire (înv.) s. f., g.-d. art. îmbucătățirii; pl. îmbucătățiri

îmbucătură s. f., g.-d. art. îmbucăturii; pl. îmbucături

îmbucăți (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbucățesc, imperf. 3 sg. îmbucățea; conj. prez. 3 să îmbucățe<u>a</u>scă

îmbucura (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 3 îmbucură

îmbucurător adj. m., pl. îmbucurători; f. sg. și pl. îmbucurătoare

îmbufna (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 3 îmbufnează

îmbufnare (fam.) s. f., g.-d. art. îmbufnării

îmbuiba (a ~) (-bui-) vb., ind. prez. 3 îmbuibă

îmbuibare (-bui-) s. f., g.-d. art. îmbuibării

îmbujora (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbujorează

îmbulzeală s. f., g.-d. art. îmbulzelii; pl. îmbulzeli

îmbulzi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbulzesc, imperf. 3 sg. îmbulzeg; conj. prez. 3 să îmbulzegscă

îmbulzire s. f., g.-d. art. îmbulzirii

îmbumb<u>a</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 îmb<u>u</u>mbă

îmbuna (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbunează

îmbunare s. f., g.-d. art. îmbunării

îmbunătăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbunătățesc, imperf. 3 sg. îmbunătățeg; conj. prez. 3 să îmbunătățe<u>a</u>scă

îmbunătățire s. f., g.-d. art. îmbunătățirii; pl. îmbunătățiri

îmburda (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 îmburdă

!îmburghezi (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îmburghezeste, imperf. 3 sg. se îmburghezea; conj. prez. 3 să se îmburgliezească

îmburghezire s. f., g.-d. art. îmburghezirii

îmburuienat (rar) adj. m., pl. îmburuienați; f. îmburuienată, pl. îmburuienate

îmbutelia (a ~) (-li-a) vb., ind. prez. 3 îmbuteliază, 1 pl. îmbuteliem (-li-em); conj. prez. 3 să îmbutelieze; ger. îmbuteli<u>i</u>nd (-li-ind)

îmbuteliere (-li-e-) s. f., g.-d. art. îmbutelierii; pl. îmbutelieri

îmi v. eu

împacheta (a ~) vb., ind. prez. 3 împachetează

împachetare s. f., g.-d. art. împachetării; pl. împachetări

împachetat s. n.

împăca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împac, 2 sg. împaci, 3 împacă; conj. prez. 3 să împace

împăcare s. f., g.-d. art. împăcării; pl. împăcări

împăcăciune (înv.) s. f., g.-d. art. împăcăciunii; pl. împăcăci<u>u</u>ni

împăciu<u>i</u> (a ~) (rar) (-ciu-i) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împăciuiesc, imperf. 3 sg. împăciuia; conj. prez. 3 să împăciuiască gapung mi

împăciuire (rar) (-ciu-i-) s. f., g.-d. art. împăciuirii; pl. împăciuiri

împăciuitor (-ciu-i-) adj. m., pl. împăciuitori; f. sg. și pl. împăciuitoare

împăciuitorism (-ciu-i-) s. n.

împăciuitorist (-ciu-i-) adj. m., s. m., pl. împăciuitoriști; adj. f., s. f. împăciuitoristă, pl. împăciuitoriste

împăduri (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împădurgsc, imperf. 3 sg. împădurea; conj. prez. 3 să împădurească

împădurire s. f., g.-d. art. împăduririi; pl. împăduriri

împăia (a ~) vb., ind. prez. 3 împăiază, 1 pl. împăiam; conj. prez. 3 să împăiaze; ger. împăind

împăienjeni (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. împăienjengste, imperf. 3 sg. împăienjeneg; conj. prez. 3 să împăienjenegscă

împăienjenire s. f., g.-d. art. împăienjenirii

împăiere s. f., g.-d. art. împăierii; pl. împăieri

*împământa (a ~) (a lega la pământ) vb., ind. prez. 3 împământează

*împământare s. f., g.-d. art. împământării; pl. împământări

împământeni (a ~) (a stabili într-un loc, a integra) vb., ind. prez. 3 sg. împământenește, imperf. 3 sg. împământenea; conj. prez. 3 să împământenească

împământenire s. f., g.-d. art. împământenirii; pl. împământeniri

împăna (a ~) vb., ind. prez. 3 împănează

împănare s. f., g.-d. art. împănării; pl. împănări

împăpuri (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împăpuresc, imperf. 3 sg. împăpurea; conj. prez. 3 să împăpurească

împărat s. m., pl. împărați

împărăteasă s. f., g.-d. art. împărātesei; pl. împărătese împărătesc adj. m., f. împărătească; pl. m. și f. împărătesti împărăteste adv.

împărătiță (pop.) s. f., g.-d. art. împărătiței; pl. împărătițe împărăți (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împărățesc, imperf. 3 sg. împărățeg; conj. prez. 3 să împărățegscă

împărăție s. f., art. împărăția, g.-d. art. împărăției; pl. împărății, art. împărățiile

împăroşa (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 împăroşegză, 1 pl. împăroşăm; conj. prez. 3 să împăroşeze; ger. împăroşând

împărtășanie (-ni-e) s. f., art. împărtășania (-ni-a), g.-d. art. împărtășaniei; pl. împărtășanii, art. împărtășaniile (-ni-i-)

împărtăși (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împărtășesc, imperf. 3 sg. împărtășeg; conj. prez. 3 să împărtășegscă

împărtășire s. f., g.-d. art. împărtășirii; pl. împărtășiri

împărțeală s. f., g.-d. art. împărțelii; pl. împărțeli

împărți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împart, imperl. 3 sg. împărțea; conj. prez. 3 să împartă

împărțire s. f., g.-d. art. împărțirii; pl. împărțiri

împărțitor s. m., pl. împărțitori împătimi (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.

impătime (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împătimesc, imperf. 3 sg. împătimes; conj. prez. 3 să împătimescă

împătimire (rar) s. f., g.-d. art. împătimirii

*împătimit adj. m., pl. împătimiți; f. împătimită, pl. împătimite

împătri (a ~) (-pă-tri) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împătresc, imperf. 3 sg. împătrea; conj. prez. 3 să împătregscă

*împătrit adj. m., pl. împătriți; f. împătrită, pl. împătrile !împături (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împăturesc, imperf. 3 sg. împătureg; conj. prez. 3 să împăturegscă

!împăturire s. f., g.-d. art. împăturirii; pl. împăturiri

lîmpăuna (a se \sim) (-pă-u-) vb. refl., ind. prez. 3 lpha împăunează

împăunare (-pă-u-) s. f., g.-d. art. împăunării; pl. împăunări

!impâcli (a se ~) (rar) (-pâ-cli) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se împâcleste, imperf. 3 sg. se împâcleg; conj. prez. 3 să se împâclegscă

împânzi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împânzesc, imperf. 3 sg. împânzeg; conj. prez. 3 să împânzegscă

împânzire s. f., g.-d. art. împânzirii; pl. împânziri

împâsli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împâslesc, imperf. 3 sg. împâsleg; conj. prez. 3 să împâslegscă

împâslire s. f., g.-d. art. împâslirii

!împeliţa (a se ~) (înv.) vb. refl., ind. prez. 3 se împeliţegză

împerechea (a ~) vb., ind. prez. 3 împerechează, 1 pl. împerechem; conj. prez. 3 să împerecheze; ger. împerechind

împerechere s. f., g.-d. art. împerecherii; pl. împerecheri

împestrița (a ~) vb., ind. prez. 3 împestrițează împestrițare s. f., g.-d. art. împestrițării; pl. împestrițări

împestrițătură s. f., g.-d. art. împestrițăturii; pl. împestrițăturii

împeticat (rar) adj. m., pl. împeticați; f. împeticată, pl. împeticate

împeți (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împețesc, imperf. 3 sg. împețea; conj. prez. 3 să împețească

împețit (pop.) s. n.

împiedicăto<u>a</u>re

!împicioroga (a se ~) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 se împicioroghegză

împiedica (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împiedic, 3 împiedică împiedicare s. f., g.-d. art. împiedicării; pl. împiedicării împiedicător (rar) adj. m., pl. împiedicători; f. sg. și pl.

ी प्राथ असल वृक्षा

GREEN!

福祉的機能が使用した。

```
*impieliţat adj. m., pl. împieliţaţi; f. împieliţată, pl. împieliţate
```

*împielițatul (dracul) s. m. art.

simpieptosa (a se ~) (rar) vb. refl., ind. prez. 3 se impieptosegză, 1 pl. ne împieptosăm; conj. prez. 3 să se impieptoseze; ger. împieptosându-se

împietri (a ~) (-pie-tri) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împietresc, imperf. 3 sg. împietreg; conj. prez. 3 să împietregscă

împietrire (-pie-tri-) s. f., g.-d. art. împietririi împila (a ~) vb., ind. prez. 3 împilează

împilare s. f., g.-d. art. împilării; pl. împilări

împilător adj. m., pl. împilători; f. sg. și pl. împilătoare

*împingător s. n., pl. împingătoare

impinge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împing, perf. s. 1 sg. împinsei, 1 pl. împinserăm; part. împins

împingere s. f., g.-d. art. împingerii; pl. împingeri

împinsăt<u>u</u>ră (rar) s. f., g.-d. art. *împinsăt<u>u</u>rii;* pl. *împinsăt<u>u</u>rii*

împintena (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 împintenează

împistr<u>i</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *împistresc*, imperf. 3 sg. *împistreg*; conj. prez. 3 să *împistregscă*

implătoşa (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 împlătoşegză, 1 pl. împlătoşăm; conj. prez. 3 să împlătoşeze; ger. împlătoşând

împlânta (a ~) vb., ind. prez. 3 împlântă

împlântare s. f., g.-d. art. împlântării; pl. împlântări

împlet<u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *împlet<u>e</u>sc*, imperf. 3 sg. *împlete<u>a</u>c* conj. prez. 3 s*ă împlete<u>a</u>scă*

împletice
ală s. f., g.-d. art. împleticelii; pl. împleticeli

impletici (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. împleticeste, imperf. 3 sg. împleticeg; conj. prez. 3 să împleticească

*împleticire s. f., g.-d. art. împleticirii

impletire s. f., g.-d. art. *împletirii*; pl. *împletiri* (40 40) împleti s. n.

împletitoare s. f., g.-d. art. împletitoarei; pl. împletitoare împletitor s. m., pl. împletitori

împletit \underline{u} ră s. f., g.-d. art. $\hat{\imath}$ mpletit \underline{u} rii; pl. $\hat{\imath}$ mpletit \underline{u} ri

împlini (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împlinesc, imperf. 3 sg. împlineg; conj. prez. 3 să împlinegscă

împlin<u>i</u>re s. f., g.-d. art. *împlinirii*; pl. *împlin<u>i</u>ri*

împodobi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împodobesc, imperf. 3 sg. împodobeg; conj. prez. 3 să împodobegscă

împodob<u>i</u>re s. f., g.-d. art. *împodob<u>i</u>rii*; pl. *împodob<u>i</u>ri*

imponcisa (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 3 împoncisează, 1 pl.
imponcisăm; conj. prez. 3 să împonciseze; ger.
imponcisând

împoncișăre (înv.) s. f., g.-d. art. împoncișării; pl. împoncișări

împopora (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 3 împoporează împoporare (înv.) s. f., g.-d. art. împoporării Regelare

împopoța (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 împopoțegză împopoțona (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 3 împopoțonegză

împopotonare (fam.) s. f., g.-d. art. împopoțonării

!împotmoli (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se împotmoleste, imperf. 3 sg. se împotmoleg; conj. prez. 3 să se împotmolegscă

împotmolire s. f., g.-d. art. împotmolirii; pl. împotmoliri împotriva (-po-tri-) prep. (~ lui)

împotr<u>i</u>vă (-po-tri-) adv.

ar da 1891 - 3

Sherry

*împotrivă- (-po-tri-) prep. (~i)

împotriveală (-po-tri-) s. f., g.-d. art. împotrivelii; pl. împotriveli

lîmpotrivi (a se ~) (-po-tri-) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se împotriveşte, imperf. 3 sg. se împotrivea; conj. prez. 3 să se împotrivească

împotrivire (-po-tri-) s. f., g.-d. art. împotrivirii; pl. împotriviri

împotrivitor (rar) (-po-tri-) adj. m., s. m., pl. împotrivitori; adj. f., s. f. sg. și pl. împotrivitore

împovăr<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *împovăre<u>a</u>ză*

împovărare s. f., g.-d. art. împovărării

împovărător adj. m., pl. împovărători; f. sg. și pl. împovărătoare

împrăștia (a ~) (-ti-a) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. împrăștii, 3 împrăștie (-ti-e), 1 pl. împrăștiem; conj. prez. 3 să împrăștie; ger. împrăștiind (-ti-ind)

împrăștiere (-ti-e-) s. f., g.-d. art. împrăștierii; pl. împrăștieri

împrăștietor (înv.) (-ti-e-) adj. m., pl. împrăștietori; f. sg. și pl. împrăștietoare

împrejmui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împrejmuigsc, imperf. 3 sg. împrejmuig: conj. prez. 3 să împrejmuigscă împrejmuire s. f., g.-d. art. împrejmuirii; pl. împrejmuiri împrejmuit s. n.

împrejmuitor (-mu-i-) adj. m., pl. împrejmuitori; f. sg. și pl. împrejmuitoare

the beginning of the

นทร์และแสบบรรม เป็นสายสายเรีย

Saturation and the second

împrejur adv.

împrejura (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 3 împrejură împrejurare s. f., g.-d. art. împrejurării; pl. împrejurări împrejurime s. f., g.-d. art. împrejurimii; pl. împrejurimi *împrejuru- prep. (~i)

împrejurul prep. (~ lui)

împresura (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împresor, 3 împresoară; conj. prez. 3 să împresoare

împresurare s. f., g.-d. art. împresurării; pl. împresurări !împreuna (a ~) (-pre-u-) vb., ind. prez. 3 împreunează împreunare (-pre-u-) s. f., g.-d. art. împreunării; pl. împreunări

împreună adv.

!împricina (a se ~) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 se împricinează

împricinat adj. m., s. m., pl. împricinați; adj. f., s. f. împricinată, pl. împricinate

împrieten<u>i</u> (a ~) (-pri-e-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împrietenesc, imperf. 3 sg. împrietenea; conj. prez. 3 să împrietenească

împrietenire (-pri-e-) s. f., g.-d. art. împrietenirii

!împrimăvăra (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se împrimăvărează

împroprietări (a ~) (-pro-pri-e-) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împroprietăresc, imperf. 3 sg. împroprietărea; conj. prez. 3 să împroprietărească

împroprietărire (-pro-pri-e-) s. f., g.-d. art. împroprietăririi; pl. împroprietăriri

împrospăta (a ~) vb., ind. prez. 3 împrospătează

împrospătare s. f., g.-d. art. împrospătării

împroșca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împroșc, 2 sg. împroști, 3 împrogscă; conj. prez. 3 să împrogste

împroșcare s. f., g.-d. art. împroșcării; pl. împroșcări

împroșcătură s. f., g.-d. art. împroșcăturii; pl. împroșcături

 $\hat{\mathbf{i}} \mathbf{m} \mathbf{p} \mathbf{r} \mathbf{u} \mathbf{m} \underline{\mathbf{u}} \mathbf{t}$ s. n., pl. $\hat{\imath} \mathbf{m} \mathbf{p} \mathbf{r} \mathbf{u} \mathbf{m} \underline{\mathbf{u}} \mathbf{t} \mathbf{u} \mathbf{r} \mathbf{i}$

împrumuta (a ~) vb., ind. prez. 3 împrumută

împrumut<u>a</u>re s. f., g.-d. art. împrumut<u>ă</u>rii

împrumutătoare s. f., g.-d. art. împrumutătoarei; pl. împrumutătoare

împrumutător s. m., pl. împrumutători

lîmpuia (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 3 împ<u>u</u>ie/împui<u>a</u>ză, 1 pl. împuiem; conj. prez. 3 să împ<u>u</u>ie/să împuieze; ger. împuind

împungaci (reg.) adj. m., pl. împungaci; f. sg. și pl. împungace

împungător adj. m., pl. împungători; f. sg. și pl. împungătoare

împunge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împung, 1 pl. împungem, perf. s. 1 sg. împunsei, 1 pl. împunserăm; part. împuns

împungere s. f., g.-d. art. împungerii; pl. împungeri

împunsăt<u>u</u>ră s. f., g.-d. art. împunsăt<u>u</u>rii; pl. împunsăt<u>u</u>ri

împupi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împupesc, imperf. 3 sg. împupeg; conj. prez. 3 să împupească

împurpura (a ~) vb., ind. prez. 3 împurpurează

împușca (a ~) (a trage cu pușca) vb., ind. prez. 2 sg. împuști, 3 împușcă; conj. prez. 3 să împuște

împușcare s. f., g.-d. art. împușcării; pl. împușcări

!împuscă-n-lună (pop.) s. m. și f., g.-d. lui împuscă-n-lună; pl. împuscă-n-lună

împușcăt $\underline{\mathbf{u}}$ ră s. f., g.-d. art. împușcăt $\underline{\mathbf{u}}$ rii; pl. împușcăt $\underline{\mathbf{u}}$ ri

împuternici (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împuternicesc, imperf. 3 sg. împuternicea; conj. prez. 3 să împuternicegscă

împuternicire s. f., g.-d. art. împuternicirii; pl. împuterniciri

împuți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împut, imperf. 3 sg. împuțeu; conj. prez. 3 să împuță

împuţiciune s. f., g.-d. art. împuţiciunii; pl. împuţiciuni împuţina (a ~) vb., ind. prez. 3 împuţinează

Later of the for

ani, iziki ili

endical area dis

Indian days

împuțin<u>a</u>re s. f., g.-d. art. *împuțin<u>ă</u>rii;* pl. *împuțin<u>ă</u>ri* în prep.

în adev<u>ă</u>r v. într-adev<u>ă</u>r

!înadins (î-na-/în-a-) adv.

în af<u>a</u>ra loc. prep.

în af<u>a</u>ră loc. adv. în af<u>a</u>ră de loc. prep.

înainta (a ~) (-na-in-) vb., ind. prez. 3 înaintează

înaintare (-na-in-) s. f., g.-d. art. înaintării; pl. înaintări înaintaș (-na-in-) adj. m., s. m., pl. înaintași; adj. f., s. f.

înainte adv.

*înainte- prep. (~ i)

înaintașă, pl. înaintașe

îna<u>i</u>ntea prep. (~ lui)

*înainte de loc. prep.

înainte-mergător s. m., pl. înainte-mergători

înalt adj. m., pl. înalți; f. înaltă, pl. înalte

!înamora (a se \sim) (î-na-/în-a-) vb. refl., ind. prez. 3 & înamorează

!înamorare (î-na-fîn-a-) s. f., g.-d. art. înamorării; pl. înamorări

!înapoi (î-na-/în-a-) adv.

!înapoia1 (î-na-/în-a-) prep. (~ lui)

!înapoia² (a ~) (î-na-fîn-a-) vb., ind. prez. 3 înapoigză, 1 pl. înapoigm; conj. prez. 3 să înapoigze; ger. înapoind

!înapoiere (î-na-/în-a-) s. f., g.-d. art. înapoierii; pl. înapoieri

!înaripa (a ~) (î-na-/în-a-) vb., ind. prez. 3 înaripează

!înarma (a ~) (î-nar-/în-ar-) vb., ind. prez. 3 înarmează

!înarmare (î-nar-/în-ar-) s. f., g.-d. art. înarmării; pl. înarmări

!înauri (a ~) (rar) (î-na-u-/în-a-) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înauresc, imperf. 3 sg. înaurea; conj. prez. 3 să înaurească

!înavuți (a ~) (î-na-/în-a-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înavuțesc, imperf. 3 sg. înavuțea; conj. prez. 3 să înavutească

înăbușe
ală s. f., g.-d. art. înăbușelii; pl. înăbușeli

înăbuși (a ~) vb., ind. prez. 3 înăbușă, imperf. 3 sg. înăbușeg; conj. prez. 3 să înăbușe

înăbuș<u>i</u>re s. f., g.-d. art. înăbuș<u>i</u>rii

înăbusitor adi. m., pl. înăbușitori; f. sg. și pl. înăbușitogre

înăclăi (a ~) (-nă-clă-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înăclăigsc, imperf. 3 sg. înăclăja; conj. prez. 3 să înăclăiască

lînăcreală (pop.) (î-nă-crea-/în-ă-) s. f., g.-d. art. înăcrelii lînăcri (a ~) (pop.) (î-nă-crifîn-ă-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înăcresc, imperf. 3 sg. înăcrea; conj. prez. 3 să înăcrească

lînăcrire (î-nă-cri-fîn-ă-) s. f., g.-d. art. înăcririi înădușe<u>a</u>lă (reg.) s. f., g.-d. art. înăduș<u>e</u>lii; pl. înăduș<u>e</u>li

înăduș<u>i</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *înăduș<u>e</u>sc*, imperf. 3 sg. înădușea; conj. prez. 3 să înădușească

lînălbăstri (a \sim) (î-năl-/în-ăl-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înălbăstresc, imperf. 3 sg. înălbăstrea; conj. prez. 3 să înălbăstrească

!înălbeală (î-năl-/în-ăl-) s. f., g.-d. art. înălbelii; pl. înălbeli lînălbi (a ~) (\hat{i} -năl- \hat{i} n- \hat{a} l-) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. înălbesc, imperf. 3 sg. înălbea; conj. prez. 3 să înălbească !înălbire (î-năl-/în-ăl-) s. f., g.-d. art. înălbirii; pl. înălbiri linălbit (î-năl-fin-ăl-) s. n.

*înălbitor (î-năl-/în-ăl-) s. m., pl. înălbitori

înălticel adj. m., pl. înălticei; f. înălticea/înălticică, pl. înălticele

înăltișor adj. m., pl. înăltișori; f. înăltișoară, pl. înăltișoare înăltuț adj. m., pl. înăltuți; f. înăltuță, pl. înăltuțe

înălța (a ~) vb., ind. prez. 3 înalță

Higolofibor înălțare s. f., g.-d. art. înălțării; pl. înălțări !Înălţarea (sărbătoare) s. propriu f., g.-d. Înălţării înălțător1 adj. m., pl. înălțători; f. sg. și pl. înălțătoare înălțător2 s. n., pl. înălțătoare

înălțătură s. f., g.-d. art. înălțăturii; pl. înălțături înălțime s. f., g.-d. art. înălțimii; pl. înălțimi; (mat.) simb. li !Înălţimea Sa (înv.) loc. pr., g.-d. Înălţimii Sale; pl.

!Înălțimea Ta (înv.) loc. pr., g.-d. Înălțimii Tale Inaltimea Voastra (înv.) loc. pr., g.-d. Înalțimii Voastre *Înăltimile Voastre (înv.) loc. pr.

 $linaspri(a \sim) (\hat{i}-nas-/\hat{i}n-as-)$ vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. înăspresc, imperf. 3 sg. înăsprea; conj. prez. 3 să înăsprească

linăsprire (î-năs-/în-ăs-) s. f., g.-d. art. înăspririi înăuntru adv. from and some in

*ină<u>u</u>ntru- prep. ($\sim i$)

înă<u>u</u>ntrul prep. (~ lui)

incadra (a ~) (-ca-dra) vb., ind. prez. 3 încadrează

*încadrabil (-ca-dra-) adj. m., pl. încadrabili; f. încadrabilă, pl. încadrabile

the same of the same

încadrare (-ca-dra-) s. f., g.-d. art. încadrării; pl. încadrări încai (reg.) adv.

încapsula (a ~) vb., ind. prez. 3 încapsulează încapsulare s. f., g.-d. art. încapsulării; pl. încapsulări încarcera (a ~) vb., ind. prez. 3 încarcerează încarcerare s. f., g.-d. art. încarcerării; pl. încarcerări încarna v. incarna

încarnare v. incarnare încartirui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încartiruigsc,

încă adv.

imperf. 3 sg. încartiruia; conj. prez. 3 să încartiruiască încartiruire s. f., g.-d. art. încartiruirii; pl. încartiruiri încasa (a ~) vb., ind. prez. 3 încasează încasare s. f., g.-d. art. încasării; pl. încasări încasatoare s. f., g.-d. art. încasatoarei; pl. încasatoare încasator s. m., pl. încasatori încastelură v. incastelură

încastra (a ~) vb., ind. prez. 3 încastrează încastrare s. f., g.-d. art. încastrării; pl. încastrări încazarma (a ~) vb., ind. prez. 3 încazarmează încazarmare s. f., g.-d. art. încazarmării *în caz de loc. prep. - 41 Latinumi

!încăibăra (a se ~) (reg.) (-căi-) vb. refl., ind. prez. 1 sg. mă încaibăr, 2 sg. te încaiberi, 3 se încaibără; conj. prez. 3 să se încgibere

încăiera (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. încaier, 3 încaieră încăierare s. f., g.-d. art. încăierării; pl. încăierări încăierat (reg.) s. n.

încăierătură (rar) s. f., g.-d. art. încăierăturii !încălăra (a se ~) (înv.) vb. refl., ind. prez. 3 se încălărează încălărare (înv.) s. f., g.-d. art. încălărării încălca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. încalc, 3 încalcă încălcare s. f., g.-d. art. încălcării; pl. încălcări încăleca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. încalec, 3 încalecă încălecare s. f., g.-d. art. încălecării; pl. încălecări încălța (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. încalț, 3 încalță încălțare s. f., g.-d. art. încălțării lackatą (a r.) vir. încălțat s. n. l in stytchin i încălțăminte s. f., g.-d. art. încălțămintei in Asmillion

încălțări (înv., reg.) s. f. pl. the industrial is see

încălțător s. n., pl. încăltătoare încălușa (a ~) vb., ind. prez. 3 încălușează, 1 pl. încăluşăm; conj. prez. 3 să încăluşeze; ger. încăluşând

încălzi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încălzesc, imperf. 3 sg. încălzea; conj. prez. 3 să încălzească

încălzire s. f., g.-d. art. încălzirii; pl. încălziri cestratos: încălzit s. n. an Balinari

încălzitor1 adj. m., pl. încălzitori; f. sg. și pl. încălzitoare încălzitor2 s. n., pl. încălzitoare încămite (non) adv to the armorth lines to be

的复数 不知

încăpăstra (a ~) vb., ind. prez. 3 încăpăstrează încăpător adj. m., pl. încăpători; f. sg. și pl. încăpătoare !încăpățâna (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se încăpățânează încăpătânare s. f., g.-d. art. încăpătânării; pl. încăpătânări încăpea (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încap, 2 sg. încapi; conj. prez. 3 să încapă; part. încăput încăpere s. f., g.-d. încăperii; pl. încăperi încăpui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încăpuiesc, imperf. 3 sg. încăpuia; conj. prez. 3 să încăpuiască !încăpuşa/încăpuşi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 sg. încăpușează/încăpușește, imperf. 3 sg. încăpușa/încăpușea; conj. prez. 3 să încăpușeze/să încăpușească încăputa (a ~) vb., ind. prez. 3 încăputează încărca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. încarc, 3 încarcă încărcare s. f., g.-d. art. încărcării; pl. încărcări عدساني ب încărcat s. n. Mercui încărcător¹ (persoană) s. m., pl. încărcători 15:35 încărcător2 (dispozitiv) s. n., pl. încărcătoare încărcătură s. f., g.-d. art. încărcăturii; pl. încărcături încărna (a ~) (a se îngrășa) (reg.) vb., ind. prez. 3 încărnează încărunți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încărunțesc, imperf. 3 sg. încărunțea; conj. prez. 3 să încărunțească încărunțire s. f., g.-d. art. încărunțirii încătărăma (a ~) vb., ind. prez. 3 încătărămează încătușa (a ~) vb., ind. prez. 3 încătușează, 1 pl. încătușăm; conj. prez. 3 să încătușeze; ger. încătușând încătușare s. f., g.-d. art. încătușării; pl. încătușări !încâina/încâini (a se ~) (înv., pop.) vb. refl., ind. prez. 3 se încâinează/se încâinește, imperf. 3 sg. se încâina/se încâinea; conj. prez. 3 să se încâineze/să se încâinească încâlceală s. f., g.-d. art. încâlcelii; pl. încâlceli încâlci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încâlcesc, imperf. 3 sg. încâlcea; conj. prez. 3 să încâlcească încâlcire s. f., g.-d. art. încâlcirii; pl. încâlciri

încâlcitură s. f., g.-d. art. încâlciturii; pl. încâlcituri încânta (a ~) vb., ind. prez. 3 încântă încântare s. f., g.-d. art. încântării; pl. încântări încântător adj. m., pl. încântători; f. sg. și pl. încântătoare !încârdoșa (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 se încârdoșează, 1 pl. ne încârdoșăm; conj. prez. 3 să se încârdoşeze; ger. încârdoşându-se încârdui (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încârduigsc, imperf. 3 sg. încârduia; conj. prez. 3 să încârduigscă încârliga (a ~) vb., ind. prez. 3 încârligă 医脊髓的人工 încârligare s. f., g.-d. art. încârligării o likkami încârlionța (a ~) (pop.) (-li-on-) vb., ind. prez. 3

încârlionțe<u>a</u>ză

încât conj. (îl durea atât de tare, ~ nu putea vorbi)

începătură (înv.) s. f., g.-d. art. începăturii; pl. începături $\hat{\mathbf{incepe}}$ (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. $\hat{\mathbf{incep}}$, 1 pl. începem, imperf. 3 sg. începea; part. început începere s. f., g.-d. art. începerii început s. n., pl. începuturi 国主 医电路电池 報 încerca (a ~) vb., ind. prez. 3 încearcă încercare s. f., g.-d. art. încercării; pl. încercări Spanish Commence Special lîncercat s. n. încercate (pe ~) loc. adv. !încercăna (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se încercănează încercui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încercuiesc, imperf. 3 sg. încercuia; conj. prez. 3 să încercuiască încercuire s. f., g.-d. art. încercuirii; pl. încercuiri încet1 adj. m., pl. înceți; f. înceată, pl. încete încet²/încet-încet adv. înceta (a ~) vb., ind. prez. 3 încetează încetare s. f., g.-d. art. încetării încetățeni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încetățenesc, imperf. 3 sg. încetățenea; conj. prez. 3 să încetățenească încetățenire s. f., g.-d. art. încetățenirii; pl. încetățeniri încetineală s. f., g.-d. art. încetinglii; pl. încetingli încetinel1 adj. m., pl. încetinei; f. încetinică, pl. încetinele încetinel² adv. încetini (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încetinesc, imperf. 3 sg. încetinea; conj. prez. 3 să încetinească încetinire s. f., g.-d. art. încetinirii; pl. încetiniri încetinitor s. n., pl. încetinitoare încetisor adv. încet-încet v. încet încețoșa (a ~) vb., ind. prez. 3 încețoșează; conj. prez. 3 să încețoșeze; ger. încețoșând încețoșare s. f., g.-d. art. încețoșării închega (a ~) vb., ind. prez. 3 încheagă; conj. prez. 3 să închege închegare s. f., g.-d. art. închegării; pl. închegări închegătoare s. f., g.-d. art. închegătorii; pl. închegători închegător adj. m., pl. închegători; f. sg. și pl. închegătoare închegătură (rar) s. f., g.-d. art. închegăturii; pl. închegăt<u>u</u>ri închegățică s. f., g.-d. art. închegățelei; pl. închegățele, art. închegăț<u>e</u>lele încheia (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. închei, 3 închei, 1

pl. încheiem; conj. prez. 3 să încheie; ger. încheind

încheietoare s. f., g.-d. art. încheietorii; pl. încheietori

încheiere s. f., g.-d. art. încheierii; pl. încheieri

în cât prep. + pr./adj. pr. (~ suntem astăzi?, ~ timp ai scris?)

începător adj. m., s. m., pl. începători; f. sg. și pl.

începăto<u>a</u>re

încheiat s. n.

încheietor (înv.) s. m., pl. încheietori încheietură s. f., g.-d. art. încheieturii, pl. încheieturi închiaburi (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. închiaburesc, imperf. 3 sg. închiaburea; conj. prez. 3 să închiaburească închiaburire (înv.) s. f., g.-d. art. închiaburirii; pl. închiaburiri închide (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. închid, 1 pl. închidem, perf. s. 1 sg. închisei, 1 pl. închiserăm; conj. prez. 3 să încliidă; ger. încliizând, part. încliis închidere s. f., g.-d. art. închiderii; pl. închideri închina (a ~) vb., ind. prez. 3 încliină închinare s. f., g.-d. art. închinării; pl. închinări închinăciune s. f., g.-d. art. încliinăciunii; pl. închinăciuni închinătoare s. f., g.-d. art. închinătoarei; pl. închinătoare închinător s. m., pl. închinători închinga (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înching închiorchioșat (înv., reg.) adj. m., pl. închiorchioșați; f. închiorchioșată, pl. închiorchioșate închipui (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. încliipui, 3 închipuie, imperf. 3 sg. închipuig; conj. prez. 3 să închipuie; ger. închipuind închipu<u>i</u>re s. f., g.-d. art. închipu<u>i</u>rii; (plăsmuiri) pl. înclupu<u>i</u>ri închirci (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. închircesc, imperf. 3 sg. încliircea; conj. prez. 3 să încliircească închircire (reg.) s. f., g.-d. art. închircirii închiria (a ~) (-ri-a) vb., ind. prez. 3 încliiriază, 1 pl. închiriem (-ri-em); conj. prez. 3 să închirieze; ger. inchiriind (-ri-ind) închiriere (-ri-e-) s. f., g.-d. art. închirierii; pl. închirieri închis s. n. închisoare s. f., g.-d. art. închisorii; pl. închisori închista (a ~) vb., ind. prez. 3 închistează închistare s. f., g.-d. art. închistării; pl. închistări închizătoare (dispozitiv de închidere) s. f., g.-d. art. închizătorii; pl. închizători închizător (dispozitiv la arme) s. n., pl. închizătoare încinci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încincesc, imperf. 3 sg. încincea; conj. prez. 3 să încincească *încincit adj. m., pl. încinciți; f. încincită, pl. încincite încinge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încing, 1 pl. încingem, perf. s. 1 sg. încinsei, 1 pl. încinserăm; ger. încingând; part. încins încingere s. f., g.-d. art. încingerii; pl. încingeri încins s. n. înciocăla (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 înciocălează înciuda (a ~) vb., ind. prez. 3 înciudează

*în ciuda loc. prep.

înciudare (rar) s. f., g.-d. art. înciudării; pl. înciudări

încleia (a ~) vb., ind. prez. 3 încleiază, 1 pl. încleiem; conj. prez. 3 să încleieze; ger. încleind încleială s. f., g.-d. art. încleiglii; pl. încleigli 12000,007 încleiat s. n. 61 - Ex 1967 încleiere s. f., g.-d. art. încleierii; pl. încleieri gholond încleșta (a ~) vb., ind. prez. 3 încleștează 4004,560 încleștare s. f., g.-d. art. încleștării; pl. încleștări dagen s înclina (a ~) vb., ind. prez. 3 înclină înclinare s. f., g.-d. art. înclinării; pl. înclinări înclinație (-ti-e) s. f., art. înclinația (-ti-a), g.-d. art. înclinației; pl. înclinații, art. înclinațiile (-ți-i-) încoace (-coa-) adv. încolăceală s. f., g.-d. art. încolăcelii; pl. încolăceli încolăci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. încolăcesc, imperf. 3 sg. încolăcea; conj. prez. 3 să încolăcească încolăcire s. f., g.-d. art. încolăcirii; pl. încolăciri încolăcitură s. f., g.-d. art. încolăciturii; pl. încolăcituri încolătăci (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încolătăcesc, imperf. 3 sg. încolătăcea; conj. prez. 3 să încolătăcească încolo adv. încolona (a ~) vb., ind. prez. 3 încolonează încolonare s. f., g.-d. art. încolonării încoltat (reg.) adj. m., pl. încoltați; f. încoltată, pl. încoltate încolți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încolțesc, imperf. 3 sg. încolțea; conj. prez. 3 să încolțească încoltire s. f., g.-d. art. încoltirii încolțit s. n. încomat (rar) adj. m., pl. încomați; f. încomată, pl. încomate încondeia (a ~) vb., ind. prez. 3 încondeiază, 1 pl. încondeiem; conj. prez. 3 să încondeieze; ger. încondeind încondeiat s. n. încondeiere s. f., g.-d. art. încondeierii; pl. încondeieri încondeietură s. f., g.-d. art. încondeieturii; pl. încondeieturi înconjur s. n., pl. înconjururi !înconjura (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înconjor, 3 înconjoară; conj. prez. 3 să înconjoare înconjurare s. f., g.-d. art. înconjurării înconjurător adj. m., pl. înconjurători; f. sg. și pl. înconjurăto<u>a</u>re încontinuu (-nu-u) adv. (plângea ~) *în continuu (-nu-u) prep. + adj. (~ progres) !încontra (a se ~) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 se încontrează The Control of the second of t în contra (înv.) prep. încontrare (pop.) s. f., g.-d. art. încontrării; pl. încontrări

încopcia (a ~) (-ci-a) vb., ind. prez. 3 încopcigză, 1 pl. încopcign (-ci-em); conj. prez. 3 să încopcieze; ger. încopcijnd (-ci-ind)

încopciere (-ci-e-) s. f., g.-d. art. încopcierii; pl. încopcieri

încorda (a ~) vb., ind. prez. 3 încordegză

încordare s. f., g.-d. art. încordării; pl. încordări

incordător (reg.) s. n., pl. incordătoare

incordătură (inv.) s. f., g.-d. art. încordăturii; pl. încordături

incornora (a ~) vb., ind. prez. 3 incornoregza

incorona (a ~) vb., ind. prez. 3 incoronegză

încoronare s. f., g.-d. art. încoronării; pl. încoronări

!incorpora/incorpora (a ~) vb., ind. prez, 3 încorporegză/ incorporegză

!incorporabil/incorporabil adj. m., pl. incorporabili/ incorporabili; f. incorporabila/incorporabila, pl. incorporabile/ incorporabile

!incorporare/incorporare s. f., g.-d. art. incorporari/ incorporarii; pl. incorporari/incorporari

!incorporatie/incorporatie (-ti-e) s. f., art. incorporatia/ incorporatia (-ti-a), g.-d. art. incorporatiei/incorporatiei; pl. incorporatii/incorporatii, art. incorporatiile/incorporatiile (-ti-i-)

incorseta (a ~) vb., ind. prez. 3 incorsetează

încorsetare s. f., g.-d. art. încorsetării; pl. încorsetări

incot/incot (reg.) s. n., pl. incote/incote

încotoșmâna (a -) vb., ind. prez. 3 încotoșmânează

incotro (-co-tro) adv.

incotrova/incotrova (inv.) (-co-tro-) adv.

încovoia (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. încovoji, 3 încovojie, 1 pl. încovoiem; conj. prez. 3 să încovojie; ger. încovojud

încovoială s. f., g.-d. art. încovoiglii; pl. încovoigli

încovoigre s. f., g.-d. art. încovoigrii; pl. încovoigri

încovoietură s. f., g.-d. art. încovoieturii; pl. încovoieturi

încovriga (a ~) (-co-vri-) vb., ind. prez. 3 încovr<u>ig</u>ă

fincrâncena (a se ~) vb., ind. prez. 3 se încrâncenează

încrâncengre s. f., g.-d. art. încrâncengrii; pl. încrâncengri

!increde (a se -) vb. refl., ind. prez. 3 sg. sc încrede, 1 pl. ne încredem, imperf. 3 sg. se încredeg, perf. s. 3 sg. se încrezu; conj. prez. 3 să se încregăă; gen. încrezăndu-se;

part. încrez<u>u</u>t

încredere s. f., g.-d. art. încrederii

încredința (a ~) vb., ind. prez. 3 încredințegză

încredințare s. f., g.-d. art. încredințării; pl. încredințări

încremeneglă s. f., g.-d. art. încremenglii; pl. încremengli

încremeni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încremenesc, imperf. 3 sg. încremeneg; conj. prez. 3 să încremenegscă

incremenire s. f., g.-d. art. incremenirii

increngătură s. f., g.-d. art increnaiturii ed increneituri

încresta (a ~) (pop.) vl

incret s. n., pl. increturi

incretį (a -) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încretesc, imperf. 3 sg. încreteg; conj. prez. 3 sā încretegscā

increțire s. f., g.-d. art. încrețirii; pl. încrețiri

încrețit s. n.

increțitură s. f., g.-d. art. încrețiturii; pl. încrețituri

increzător adj. m., pl. încrezători; f. sg. și pl. încrezătogre

*increzut adj. m., s. m. pl. increzuti; adj. f., s. f. increzuta, pl. increzute

incropi (a~) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. incropesc, imperf. 3 sg. incropeg: conj. prez. 3 sa incropegsca

finerucj (a se ~) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se incruceste, imperf. 3 sg. se incruceg; conj. prez. 3 så se incrucegscå

încrucisă (a ~) vb., ind. prez. 3 încrucisegză, 1 pl. încrucisăm; conj. prez. 3 să încruciseze; ger. încrucisănd

incrucisare s. f., g.-d. art. încrucisării; pl. încrucisări

incrucișat s. n.

incrunta (a -) vb., ind. prez. 3 incrunta

incruntare s. f., g.-d. art. incruntarii

încruntătură s. f., g.-d. art. încruntăturii; pl. încruntături

încruşi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. incruşeşe, imperf. 3 sg. incruşeg; conj. prez. 3 să încruşegscă

incuia (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. încui, 3 încuie, 1 pl. încuiem; conj. prez. 3 sg. să încuie; ger. încuind

incuiat s. n.

!incuiba (a se -) vb. refl., ind. prez. 3 se incuibegzā

incuibare s. f., g.-d. art. încuibării

incuigre s. f., g.-d. art. încuigrii; pl. încuigri

incuietogre s. f., g.-d. art. incuietgrii; pl. incuietgri

incuietură (pop.) s. f., g.-d. art. incuieturii; pl. incuieturi incujba (a -) (inv., reg.) vb., ind. prez. 3 incuibează

incujbare (înv., reg.) s. f., g.-d. art. încujbarii

fincumeta (a se ~) vb. refl., ind. prez. 1 sg, må incumet, 3 se incumeta; conj. prez. 3 så se incumete

încumetare s. f., g.-d. art. încumetării

!incumetri (a se ~) (-me-tri) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se incumetreste, imperf. 3 sg. se incumetreg; conj. prez. 3 sa se incumetregsca

incunostința (a ~) vb., ind. prez. 3 încunostințegză

incunoștințăre s. f., g.-d. art. încunoștințării; pl. încunostintării

incunung (a ~) vb., ind. prez. 3 încununegză

incununare s, f., g.-d. art. încununării; pl. încununări

incura (a ~) (inv., reg.) vb., ind. prez. 3 incura

incuraja (a ~) vb., ind. prez. 3 încurajegză, 1 pl.

s Enciclopedic rii; pl_incurajări

încurajator adj. m., pl. încurajatori; f. sg. și pl. încurajatogre

încurare (înv., reg.) s. f., g.-d. art. încurării; pl. încurări în curând loc. adv.

In the density

J. Mariante Co.

încurca (a ~) vb., ind. prez. 3 încurcă

încurcală (reg.) s. f., g.-d. art. încurcalei

încurcare s. f., g.-d. art. încurcării

încurcat s. n.

încurcă-lume (fam.) s. m. și f., g.-d. lui încurcă-lume; pl. încurcă-lume

încurcătură s. f., g.-d. art. încurcăturii; pl. încurcături

încurela (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 încurelează

fincuscri (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se încuscrește, imperf. 3 sg. se încuscreg; conj. prez. 3 să se încuscregscă

încuscrire s. f., g.-d. art. încuscririi; pl. încuscriri

încuviința (a ~) (-vi-in-) vb., ind. prez. 3 încuviințează

încuviinț<u>are</u> (-vi-in-) s. f., g.-d. art. încuviinț<u>ă</u>rii; pl. încuviinț<u>ă</u>ri

indarn (înv.) adv.

îndata-mare (reg.) loc. adv.

îndată adv.

îndată ce loc. conjeț.

îndator<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *îndatore<u>a</u>ză*; ger. *îndatorând*

îndator<u>i</u>nță (rar) s. f., g.-d. art. *îndator<u>i</u>nței;* pl. *îndator<u>i</u>nțe*

indatorire s. f., g.-d. art. îndatoririi; pl. îndatoriri indatoritor adj. m., pl. îndatoritori; f. sg. și pl. îndatoritoare

îndărăt adv.

îndărătnic adj. m., pl. îndărătnici; f. îndărătnică, pl. îndărătnice

findărătnici (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndărătniceste, imperf. 3 sg. se îndărătnices; conj. prez. 3 să se îndărătnicescă

indărătnicje s. f., art. îndărătnicja, g.-d. art. îndărătnicjei; pl. îndărătnicji, art. îndărătnicjile

*indăr<u>ă</u>tu- prep. ($\sim i$)

îndărătul prep. (~ lui)

îndătin<u>a</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 *îndătine<u>a</u>ză*

îndârje<u>a</u>lă s. f., g.-d. art. *îndârj<u>e</u>lii;* pl. *îndârj<u>e</u>li*

indârjį (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *îndârjęsc*, imperf. 3 sg. *îndârjeg;* conj. prez. 3 să *îndârjegsc*ă

îndârj<u>i</u>re s. f., g.-d. art. îndârj<u>i</u>rii

înde (înv., pop.) prep.

indeaigvea (rar) [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-) adv.

indeajuns [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-) adv.

îndeaproape [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-proa-) adv.

în definitiv loc. adv.

!indeletnici (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndeletniceste, imperf. 3 sg. se îndeletnicea; conj. prez. 3 să se îndeletnicească

îndeletnicire s. f., g.-d. art. îndeletnicirii; pl. îndeletniciri

îndelung adj. m., f. îndelungă; pl. m. și f. îndelungi

îndelunga (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 3 îndel<u>u</u>ngă

*îndem<u>â</u>na¹ (la ~) loc. prep.

!îndemâna² (a se ~) (înv.) vb. refl., ind. prez. 3 se îndemânează

îndemânare s. f., g.-d. art. îndemânării

îndemânatic adj. m., pl. îndemânatici; f. îndemânatică, pl. îndemânatice

!îndemână (la ~) loc. adv. ∴ sagetwa je una Habitapiano

îndemânos (reg.) adj. m., pl. îndemânoși; f. îndemânoasă, pl. îndemânoase

îndemn s. n., pl. îndemnuri

îndemna (a ~) vb., ind. prez. 3 îndeamnă

îndemnare s. f., g.-d. art. îndemnării; pl. îndemnări

îndeobște (-de-ob-) adv. îndeosebi (-de-o-) adv.

îndepărta (a ~) vb., ind. prez. 3 îndepărtează

îndepărtare s. f., g.-d. art. îndepărtării; pl. îndepărtări

îndeplini (a ~) (-de-pli-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndeplingsc, imperf. 3 sg. îndeplinea; conj. prez. 3 să îndeplinească

îndeplinire (-de-pli-) s. f., g.-d. art. îndeplinirii; pl. îndepliniri

îndesa (a ~) (a înghesui) vb., ind. prez. 3 îndeasă; ger. îndesând

îndesare s. f., g.-d. art. îndesării; pl. îndesări îndeseară (pop.) adv.

îndesi (a ~) (a face să devină mai des) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndesgsc, imperf. 3 sg. îndeseg; conj. prez. 3 să îndesegscă; ger. îndesind

îndesire s. f., g.-d. art. îndesirii

findestul (înv.) adj. m., pl. îndestui; f. îndestulă, pl. îndestule

îndestula (a ~) vb., ind. prez. 3 îndestulează

îndestulare s. f., g.-d. art. îndestulării; pl. îndestulări

îndestulător adj. m., pl. îndestulători; f. sg. și pl. îndestulătoare

îndigui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndiguiesc, imperf. 3 sg. îndiguie; conj. prez. 3 să îndiguiescă

îndiguire s. f., g.-d. art. îndiguirii; pl. îndiguiri

îndobitoci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndobitocesc, imperf. 3 sg. îndobitoceg: conj. prez. 3 să îndobitocească

îndahitanina a da ant îndobitoc<u>i</u>rii

îndoctrina (a ~) vb., ind. prez. 3 îndoctrinează

îndoctrinare s. f., g.-d. art. îndoctrinării

îndoi¹ (a ~) (a împături, a încovoia) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. îndoi, 3 îndogie, imperf. 3 sg. îndoig; conj. prez. 3 să îndo<u>a</u>ie

!îndoi² (a ~) (a dubla) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndoiesc, imperf. 3 sg. îndoia; conj. prez. 3 să îndoiască

!îndoi3 (a se ~) (a ezita) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndoiește, imperf. 3 sg. se îndoia; conj. prez. 3 să se îndoiască

îndoială s. f., g.-d. art. îndoielii; pl. îndoieli

îndoielnic adj. m., pl. îndoielnici; f. îndoielnică, pl.

îndoios (rar) adj. m., pl. îndoioși; f. îndoioasă, pl. îndoioase

îndoire s. f., g.-d. art. îndoirii; pl. îndoiri

*îndoit1 adj. m., pl. îndoiti; f. îndoită, pl. îndoite *îndoit2 s. n.

îndoitură (-do-i-) s. f., g.-d. art. îndoiturii; pl. îndoituri

îndolia (a ~) (-li-a) vb., ind. prez. 3 îndoliază, 1 pl. îndoliem (-li-em); conj. prez. 3 să îndolieze; ger. îndoliind (-li-ind)

îndoliere (-li-e-) s. f., g.-d. art. îndolierii; pl. îndolieri

îndopa (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. îndop, 3 îndoapă

îndopare s. f., g.-d. art. îndopării; pl. îndopări

îndopat s. n.

*îndosaria (a ~) (-ri-a) vb., ind. prez. 3 îndosariază, 1 pl. îndosariem (-ri-em); conj. prez. 3 să îndosarieze; ger. îndosari<u>i</u>nd (-ri-ind)

*îndosariere (-ri-e-) s. f., g.-d. art. îndosarierii; pl. îndosari<u>e</u>ri

îndosi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndosesc, imperf. 3 sg. îndosea; conj. prez. 3 să îndosească

îndrăci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndrăcesc, imperf. 3 sg. îndrăcea; conj. prez. 3 să îndrăcească

îndrăcire s. f., g.-d. art. îndrăcirii

îndrăgi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndrăgesc, imperf. 3 sg. îndrăgea; conj. prez. 3 să îndrăgească

îndrăgire s. f., g.-d. art. îndrăgirii

îndrăgitor (rar) adj. m., pl. îndrăgitori; f. sg. și pl. îndrăgito<u>a</u>re

îndrăgosti (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndrăgostește, imperf. 3 sg. se îndrăgostea; conj. prez. 3 să se îndrăgoste<u>a</u>scă Marcanh.

îndrăgostire (rar) s. f., g.-d. art. îndrăgostirii

îndrăzneală s. f., g.-d. art. îndrăznelii; pl. îndrăzneli

îndrăzneț adj. m., pl. îndrăzneți; f. îndrăzneață, pl. îndrăznete

îndrăzni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndrăznesc, imperf. 3 sg. îndrăznea; conj. prez. 3 să îndrăznească

îndrăzn<u>i</u>re (înv.) s. f. and indexaminii

îndrăznitor (înv.) adj. m., pl. îndrăznitori; f. sg. și pl. îndrăznitoare

îndrepta (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. îndrept, 3 îndreaptă îndreptar s. n., pl. îndreptare

îndreptare s. f., g.-d. art. îndreptării; pl. îndreptări

îndreptător (înv.) adj. m., pl. îndreptători; f. sg. și pl. îndreptăto<u>a</u>re

îndreptăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndreptățesc, imperf. 3 sg. îndreptățea; conj. prez. 3 să îndreptățească

îndreptățire s. f., g.-d. art. îndreptățirii; pl. îndreptățiri

îndreptui (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndreptuigsc, imperf. 3 sg. îndreptuia; conj. prez. 3 să îndreptui<u>a</u>scă

*în dreptu- loc. prep. (~i)

*în dreptul loc. prep. (~ lui)

îndritui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndrituiesc, imperf. 3 sg. îndrituig; conj. prez. 3 să îndrituigscă

îndruga (a ~) vb., ind. prez. 3 îndrugă

îndrugare s. f., g.-d. art. îndrugării; pl. îndrugări

!îndruma (a ~) vb., ind. prez. 3 îndrumă

!îndrumar s. n., pl. îndrumare

îndrumare s. f., g.-d. art. îndrumării; pl. îndrumări

îndrumător¹ adj. m., s. m., pl. îndrumători; adj. f., s. f. sg. și pl. îndrumătoare

*îndrumător2 s. n., pl. îndrumătogre

înduioșa (a ~) vb., ind. prez. 3 înduioșează, 1 pl. înduioșăm; conj. prez. 3 să înduioșeze; ger. înduioșând

înduioșare s. f., g.-d. art. înduioșării

înduioșător adj. m., pl. înduioșători; f. sg. și pl. înduiosătoare

îndulci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndulcesc, imperl. 3 sg. îndulcea; conj. prez. 3 să îndulcească

îndulcire s. f., g.-d. art. îndulcirii

să îndumnezei<u>a</u>scă

îndulcitor adj. m., pl. îndulcitori; f. sg. și pl. îndulcitogre îndumnezei (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndumnezeiesc, imperf. 3 sg. îndumnezeie; conj. prez. 3

îndumnezeire (rar) s. f., g.-d. art. îndumnezeirii

îndupleca (a ~) (-du-ple-) vb., ind. prez. 3 înduplecă

înduplecare (-du-ple-) s. f., g.-d. art. înduplecării

înduplecător (înv.) (-du-ple-) adj. m., pl. înduplecători; f. sg. și pl. înduplecăto<u>a</u>re

îndura (a ~) vb., ind. prez. 3 îndură

îndurare s. f., g.-d. art. îndurării; pl. îndurări

îndurător (înv.) adj. m., pl. îndurători; f. sg. și pl. îndurăto<u>a</u>re

îndurera (a ~) vb., ind. prez. 3 îndurerează

andurerarii

f.

!înduşmăni (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se înduşmăneste, imperf. 3 sg. se înduşmănea; conj. prez. 3 să se îndușmăne<u>a</u>scă înec s. n., pl. înecuri Tall (1931), agricultural îneca (a ~) vb., ind. prez. 3 îneacă înecare s. f., g.-d. art. înecării înecăcios adj. m., pl. înecăcioși; f. înecăcioasă, pl. Carrier Street State înecăciune s. f., g.-d. art. înecăciunii; pl. înecăciuni înecător (rar) adj. m., pl. înecători; f. sg. și pl. înecătoare in fata loc. prep. (~ lui) ompositional and the formion of în fată loc. adv. ampelo 3 sp. ingollerapitati *in fată- loc. prep. ($\sim i$) înfăptui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înfăptuiesc, imperf. 3 sg. înfăptuia; conj. prez. 3 să înfăptuiască înfăptuire s. f., g.-d. art. înfăptuirii; pl. înfăptuiri înfăptuitoare (-tu-i-) (rar) s. f., g.-d. art. înfăptuitoarei; pl. înfăptuitoare înfăptuitor (-tu-i-) (rar) s. m., pl. înfăptuitori înfășa (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înfăș, 2 sg. înfeși, 3 înfașă, 1 pl. înfășăm; conj. prez. 3 să înfeșe; ger. înfășând înfășare s. f., g.-d. art. înfășării; pl. înfășări înfășura (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înfășor, 3 înfășoară; conj. prez. 3 să înfășoare înfășurare s. f., g.-d. art. înfășurării; pl. înfășurări înfășurătoare (curbă) s. f., g.-d. art. înfășurătoarei înfășurător1 (rar) adj. m., pl. înfășurători; f. sg. și pl. înfășurător² (cilindru) s. n., pl. înfășurătoare înfășurătură (rar) s. f., g.-d. art. înfășurăturii; pl. înfășurături înfăța (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înfăț, 2 sg. înfeți, 3 înfață; conj. prez. 3 să înfețe înfățare s. f., g.-d. art. înfățării înfățișa (a ~) vb., ind. prez. 3 înfățișează, 1 pl. înfățișăm; conj. prez. 3 să înfățișeze; ger. înfățișând înfățișare s. f., g.-d. art. înfățișării; pl. înfățișări înfeuda (a ~) (-fe-u-) vb., ind. prez. 3 înfeudează înfeudare (-fe-u-) s. f., g.-d. art. înfeudării; pl. înfeudări înfia (a ~) (-fi-a) vb., ind. prez. 3 înfiază, 1 pl. înfiem (-fi-em); conj. prez. 3 să înfieze; ger. înfiind (-fi-ind) înfiera (a ~) (-fie-) vb., ind. prez. 3 înfierează lînfierare (-fie-) s. f., g.-d. art. înfierării; pl. înfierări înfierat (-fie-) s. n. înfierbânta (a ~) (-fier-) vb., ind. prez. 1 sg. înfierbânt, 2 sg. înfierb<u>â</u>nți, 3 înfierb<u>â</u>ntă; conj. prez. 3 să înfierb<u>â</u>nte

înfierbântare (-fie-) s. f., g.-d. art. înfierbântării

înfierbântat (-fier-) s. n.

înfierbântător (-fier-) adj. m., pl. înfierbântători; f. sg. și pl. înfierbântătoare înfiere (-fi-e-) s. f., g.-d. art. înfierii; pl. înfieri înfietoare (-fi-e-) s. f., g.-d. art. înfietoarei; pl. înfietoare înfietor (-fi-e-) s. m., pl. înfietori înfigăreț adj. m., pl. înfigăreți; f. înfigăreață, pl. înfigărețe înfige (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înfig, 1 pl. înfigem, perf. s. 1 sg. înfipsei, 1 pl. înfipserăm; part. înfipt înfigere s. f., g.-d. art. înfigerii; pl. înfigeri înființa (a ~) (-fi-in-) vb., ind. prez. 3 înființează înființare (-fi-in-) s. f., g.-d. art. înființării; pl. înființări în fine loc. adv. înfiola (a ~) (-fi-o-) vb., ind. prez. 3 înfiolează înfiolare (-fi-o-) s. f., g.-d. art. înfiolării; pl. înfiolări înfiora (a ~) (-fi-o-) vb., ind. prez. 3 înfioară înfiorare (-fi-o-) s. f., g.-d. art. înfiorării; pl. înfiorări înfiorător (-fi-o-) adj. m., pl. înfiorători; f. sg. și pl. înfiorătoare înfira (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 înfiră derrieri. !înfiripa (a ~) vb., ind. prez. 3 înfiripă and loss înfiripare s. f., g.-d. art. înfiripării; pl. înfiripări . VIII înflăcăra (a ~) vb., ind. prez. 3 înflăcărează andonia trii înflăcărare s. f., g.-d. art. înflăcărării Stigmoligit. înflora (a ~) vb., ind. prez. 3 înflorează înflori (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înfloresc, imperf. 3 sg. înflorea; conj. prez. 3 să înflorească înflorire s. f., g.-d. art. înfloririi; pl. înfloriri înfloritor adj. m., pl. înfloritori; f. sg. și pl. înfloritogre înfloritură s. f., g.-d. art. înfloriturii; pl. înflorituri înfoca (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 înfoacă înfocare s. f., g.-d. art. înfocării înfofoli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înfofolesc, imperf. 3 sg. înfofolea; conj. prez. 3 să înfofolească !înfoia (a ~) vb., ind. prez. 3 înfogie, 1 pl. înfoiem; conj. să înfo<u>a</u>ie; ger. înfo<u>i</u>nd înfoiere s. f., g.-d. art. înfoierii; pl. înfoieri înfometa (a ~) vb., ind. prez. 3 înfometează infuite ha înfometare s. f., g.-d. art. înfometării înfrăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înfrățesc, imperf. 3 sg. înfrățea; conj. prez. 3 să înfrățească .२ ६०५-१८५ ५ ऋषु : १४३ înfrățire s. f., g.-d. art. înfrățirii înfrățitor (rar) adj. m., pl. înfrățitori; f. sg. și pl. înfrățito<u>a</u>re înfrâna (a ~) vb., ind. prez. 3 înfrânează înfrânare s. f., g.-d. art. înfrânării; pl. înfrânări înfrânge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înfrâng, 1 pl. înfrangem, perf. s. 1 sg. înfransei, 1 pl. înfranserăm; part. înfr<u>â</u>nt înfrângere s. f., g.-d. art. înfrângerii; pl. înfrângeri

in skirken

înfrica (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. înfric, perf. s. 1 sg.
înfricai; conj. să înfrice

înfricoşa (a ~) vb., ind. prez. 3 înfricoşează, 1 pl. înfricoşăm; conj. prez. 3 să înfricoşeze; ger. înfricoşând înfricoşare s. f., g.-d. art. înfricoşării

înfricoșător adj. m., pl. înfricoșători; f. sg. și pl. înfricoșătoare

înfrigurare s. f., g.-d. art. înfrigurării

înfrumoșa (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 înfrumoșează, 1 pl. înfrumoșăm; conj. prez. 3 să înfrumoșeze; ger. înfrumoșând

înfrumuseț<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înfrumusețe<u>a</u>ză înfrumuseț<u>a</u>re s. f., g.-d. art. înfrumuseț<u>ă</u>rii; pl. înfrumuseț<u>ă</u>ri

înfrunt<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *înfr<u>u</u>ntă*

înfruntare s. f., g.-d. art. înfruntării; pl. înfruntări

înfrunzi (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. înfrunzeşte, imperf. 3 sg. înfrunzeg; coni. prez. 3 să înfrunzegscă

înfrunzire s. f., g.-d. art. înfrunzirii; pl. înfrunziri !înfrupta (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se înfruptă

înfruptare s. f., g.-d. art. înfruptării

înfuleca (a ~) vb., ind. prez. 3 înfulecă

înfuleca (a ~) vb., ind. prez. 3 infuleca înfulecare s. f., g.-d. art. înfulecării

lînfumura (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se înfumurează

înfumurare s. f., g.-d. art. înfumurării; pl. înfumurări

înfunda (a ~) vb., ind. prez. 3 înf<u>u</u>ndă

infundare s. f., g.-d. art. înfundării a jac y descrițire ji infundat s. n. apri in artist ginelin

înfundate (pe ~) loc. adv.

 ${\bf \hat{i}nfund\check{a}to\underline{a}re~s.~f.,~g.~d.~art.~\hat{\it }\it{infund\check{a}t\underline{o}rii;~pl.~\hat{\it }\it{infund\check{a}t\underline{o}ri}}$

înfundătură s. f., g.-d. art. înfundăturii; pl. înfundături
*înfurca (a ~) (a lua cu furca) (înv., pop.) vb., ind. prez.
3 înfurcă; imperf. 3 sg. înfurcg; conj. prez. 3 să înfurce

!înfurci (a se ~) (a se bifurca) (înv., pop.) vb. refl., ind. prez. 3 se înfurcește; imperf. 3 sg. se înfurcea; conj. prez. 3 să se înfurcească

înfurcitură (înv.) s. f., g.-d. art. înfurciturii; pl. înfurcituri înfuria (a ~) (-ri-a) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înfurii, 3 înfurie (-ri-e), 1 pl. înfuriem; conj. prez. 3 să înfurie; ger. înfurijnd (-ri-ind)

înfuriere (-ri-e-) s. f., g.-d. art. înfurierii

 \hat{i} nfurnica (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 \hat{i} nfurnică

îngădui (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. îngădui, 3 îngăduie, imperf. 3 sg. îngăduie; conj. prez. 3 să îngăduie

îngădui<u>a</u>lă s. f., g.-d. art. *îngădui<u>e</u>lii*; pl. *îngădui<u>e</u>li*

îngădu<u>i</u>nță s. f., g.-d. art. îngădu<u>i</u>nței

îngădu<u>i</u>re s. f., g.-d. art. îngădu<u>i</u>rii

îngăduitor (-du-i-) adj. m., pl. îngăduitori; f. sg. și pl. îngăduitogre

!îngăima (a ~) (-găi-) vb., ind. prez. 1 sg. îngăim/îngaim, 2 sg. îngăimi/îngaimi, 3 îngaimă; conj. prez. 3 să îngaime

îngăimare (-găi-) s. f., g.-d. art. îngăimării; pl. îngăimări îngăimător (rar) (-găi-) adj. m., pl. îngăimători; f. sg. și pl. îngăimătoare

îngăimeală (rar) (-găi-) s. f., g.-d. art. îngăimelii; pl. îngăimeli

îngăla (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 îngălează

îngălare (pop.) s. f., g.-d. art. îngălării; pl. îngălări

îngălăciune (înv.) s. f., g.-d. art. îngălăciunii; pl. îngălăciuni

îngălbeni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngălbengsc, imperf. 3 sg. îngălbeneg; conj. prez. 3 să îngălbenegscă

îngălbenire s. f., g.-d. art. îngălbenirii; pl. îngălbeniri

!îngâmfa (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se îngâmfează/se îngâmfă

!îngâmfare s. f., g.-d. art. îngâmfarii

îngâna (a ~) vb., ind. prez. 3 îngână

îngânare s. f., g.-d. art. îngânării; pl. îngânări

îngândura (a ~) vb., ind. prez. 3 îngândurează

îngândur<u>a</u>re s. f., g.-d. art. *îngândurării*; pl. *îngândurări*

!ingemăna (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. îngemănez, 2 sg. îngemănezi, 3 îngemănează; conj. prez. 3 să îngemăneze

îngemănare s. f., g.-d. art. îngemănării

îngenunchea (a ~) vb., ind. prez. 3 îngenunchează, 1 pl. îngenunchem; conj. prez. 3 să îngenuncheze; ger. îngenunchind

îngenunchere s. f., g.-d. art. îngenuncherii; pl. îngenuncheri

id, afred€ 9 %,

înger s. m., pl. îngeri

îngeraș s. m., pl. îngerași

!îngerea (rar) s. f., art. îngereaua, g.-d. art. îngerelei; pl. îngerele, art. îngerelee

îngerel (rar) s. m., pl. îngerei, art. îngereii

îngeresc adj. m., f. îngerească; pl. m. și f. îngerești îngerește adv.

în germene loc. adj., loc. adv.

!înghemui (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îngliemuig; conj. prez. 3 sā se îngliemuigscă

înghesui (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înglesui, 3 înglesuie, imperf. 3 sg. înglesuig; conj. prez. 3 să înglesuie

 ${\bf \hat{i}nghesui\underline{a}l\check{a}}~s.~f.,~g.-d.~art.~\hat{\it i}nghesui\underline{\it e}lii;~pl.~\hat{\it i}nghesui\underline{\it e}li$

înghesu<u>i</u>re s. f., g.-d. art. *înghesu<u>i</u>rii*

înghesu<u>i</u>te (pe ~) loc. adv.

înghet s. n., pl. îngheturi

!înghesuit s. n.

îngheța (a ~) vb., ind. prez. 3 îngheață; conj. prez. 3 si înghețe

ang titala

while after

înghețare s. f., g.-d. art. înghețării înghetată s. f., g.-d. art. înghetatei; pl. înghetate înghimpa (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 îngliimpă lînghioldeală (pop.) s. f., g.-d. art. îngliioldelii; pl. îngluold<u>e</u>li inghioldi (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngliioldesc, imperf. 3 sg. îngliioldea; conj. prez. 3 să înghiolde<u>a</u>scă inghionti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngliiontesc, imperf. 3 sg. îngliiontea; conj. prez. 3 să îngliiontească înghiontire s. f., g.-d. art. îngliiontirii; pl. îngliiontiri inghiți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înghit, imperf. 3 sg. îngliițea; conj. prez. 3 să îngliită înghițire s. f., g.-d. art. îngluțirii; pl. îngluțiri înghițitoare (reg.) s. f., g.-d. art. îngliițitorii; pl. îngliițitori înghițitură s. f., g.-d. art. înghițiturii; pl. înghițituri îngloba (a ~) vb., ind. prez. 3 înglobează JF (12) înglobare s. f., g.-d. art. înglobării; pl. înglobări îngloda (a ~) vb., ind. prez. 3 înglodează înglodare s. f., g.-d. art. înglodării; pl. înglodări îngloti (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înglotesc, imperf. 3 sg. înglotea; conj. prez. 3 să înglotească înglotire (înv.) s. f., g.-d. art. înglotirii; pl. înglotiri îngrădi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngrădesc, imperf. 3 sg. îngrădea; conj. prez. 3 să îngrădească îngrădire s. f., g.-d. art. îngrădirii; pl. îngrădiri îngrăditor (rar) adj. m., pl. îngrăditori; f. sg. și pl. îngrădito<u>a</u>re ingrăditură s. f., g.-d. art. îngrăditurii; pl. îngrădituri îngrămădeală s. f., g.-d. art. îngrămădelii îngrămădi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngrămădesc, imperf. 3 sg. îngrămădea; conj. prez. 3 să îngrămădească îngrămădire s. f., g.-d. art. îngrămădirii; pl. îngrămădiri îngrășa (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. îngraș, 2 sg. îngrași, 3 îngrașă, 1 pl. îngrășăm; conj. prez. 3 să îngrașe; ger. îngrăş<u>â</u>nd îngrășare s. f., g.-d. art. îngrășării A. A. Statement îngrășat s. n. 性,然而或解析的 îngrășăm<u>â</u>nt s. n., pl. *îngrășăm<u>i</u>nte* îngrășătoare s. f., g.-d. art. îngrășătoarei; pl. îngrășătoare îngrășător adj. m., pl. îngrășători; f. sg. și pl. îngrășătoare îngrășătorie s. f., art. îngrășătoria, g.-d. art. îngrășătoriei; pl. îngrășătorii, art. îngrășătoriile îngrețoșa (a ~) vb., ind. prez. 3 îngrețoșează, 1 pl. îngrețoșăm; conj. prez. 3 să îngrețoșeze; ger. îngrețoșând îngrețoșare s. f., g.-d. art. îngrețoșării ingreuia (a \sim) (rar) (-gre-u-) vb., ind. prez. 1 sg.

îngreuiez, 3 îngreuiază, 1 pl. îngreuiem; conj. prez. 3 să

îngreuiere (-gre-u-) (rar) s. f., g.-d. art. înoreuierii

îngreuieze; ger. îngreuind

îngreunare (-gre-u-) s. f., g.-d. art. îngreunării !îngrija (a se ~) (a se neliniști) (înv.) vb. refl., ind. prez. 3 se îngrijează; ger. îngrijându-se îngrijare (rar) s. f., g.-d. art. îngrijării 🔠 🔻 îngriji (a ~) (a avea grijă) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngrijesc, imperf. 3 sg. îngrijea; conj. prez. 3 să îngrijească; ger. îngrijind îngrijire s. f., g.-d. art. îngrijirii; pl. îngrijiri îngrijitoare s. f., g.-d. art. îngrijitoarei; pl. îngrijitoare îngrijitor1 (înv.) adj. m., pl. îngrijitori; f. sg. și pl. îngrijito<u>a</u>re îngrijitor2 s. m., pl. îngrijitori îngrijora (a ~) vb., ind. prez. 3 îngrijorează îngrijorare s. f., g.-d. art. îngrijorării; pl. îngrijorări îngrijorător adj. m., pl. îngrijorători; f. sg. și pl. îngrijorăto<u>a</u>re îngropa (a ~) vb., ind. prez. 3 îngroapă îngropare s. f., g.-d. art. îngropării; pl. îngropări îngropat s. n. îngropăciune (pop.) s. f., g.-d. art. îngropăciunii; pl. îngropăci<u>u</u>ni îngroșa (a ~) vb., ind. prez. 3 îngroasă, 1 pl. îngroșăm; conj. prez. 3 să îngroașe; ger. îngroș<u>â</u>nd îngroșare s. f., g.-d. art. îngroșării îngroșător s. n., pl. îngroșătoare îngrozi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngrozesc, imperf. 3 sg. îngrozea; conj. prez. 3 să îngrozească îngrozire s. f., g.-d. art. îngrozirii îngrozitor adj. m., pl. îngrozitori; f. sg. și pl. îngrozitoare !îngurlui (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îngurluiește, imperf. 3 sg. se îngurluia; conj. prez. 3 să se îngurluiască îngurluire (reg.) s. f., g.-d. art. îngurluirii; pl. îngurluiri îngurzi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngurzesc, imperf. 3 sg. îngurzea; conj. prez. 3 să îngurzească îngurzitură (reg.) s. f., g.-d. art. îngurziturii; pl. îngurzit<u>u</u>ri दं सर्वे îngust adj. m., pl. înguști; f. îngustă, pl. înguste îngusta (a ~) vb., ind. prez. 3 îngustează 754 L îngustare s. f., g.-d. art. îngustării îngustime s. f., g.-d. art. îngustimii; pl. îngustimi !înhăita (a se ~) (fam.) (-luăi-) vb. refl., ind. prez. 3 se înhăitează înhăma (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înham, 2 sg. înhami, 3 înlıamă; conj. prez. 3 să înliame ・1、1、32、数数のおびのなり înhămare s. f., g.-d. art. înhămării înhămat s. n. înhăpa (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. înhap, 2 sg. înhapi, 3 înhană: coni. prez. 3 să înhape

îngreuna (a ~) (-gre-u-) vb., ind. prez. 3 îngreunează

înhăța (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înhaț, 2 sg. înhați, 3 înlıată; conj. prez. 3 să înliate

înhățare s. f., g.-d. art. înhățării

înhuma (a ~) vb., ind. prez. 3 înhumegză

înhumare s. f., g.-d. art. înhumării; pl. înhumări

!îniepta (a ~) (reg.) (î-niep-/în-iep) vb., ind. prez. 1 sg. îniept, 3 îniaptă

!înierba (a ~) (î-nier-/în-ier-) vb., ind. prez. 3 înierbează

!înierbare (î-nier-/în-ier-) s. f., g.-d. art. înierbării; pl. înierbări

!înjgheba (a ~) vb., ind. prez. 3 înjgheaba/înjghebează

!înjghebare s. f., g.-d. art. înjghebării; pl. înjghebări

înjosi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înjosesc, imperf. 3 sg. înjosea: conj. prez. 3 să înjosească

înjosire s. f., g.-d. art. înjosirii; pl. înjosiri

înjositor adj. m., pl. înjositori; f. sg. și pl. înjositoare

înjuga (a ~) vb., ind. prez. 3 înjugă र १८ **हो** इनुवस्त

înjugare s. f., g.-d. art. înjugării

înjugat s. n.

înjumătăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înjumătățesc, imperf. 3 sg. înjumătățea; conj. prez. 3 să înjumătățească

THE WAR WINDS

Str. - Respirat

TO SHOUTH BY

trifficials in the Historia

înjumătățire s. f., g.-d. art. înjumătățirii

înjunghia (a \sim) (-ghi-a) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înjunghii, 3 înjungliie (-ghi-e), 1 pl. înjungliiem; ger. înjungliind (-ghi-ind)

înjunghiere (-glii-e-) s. f., g.-d. art. înjungliierii; pl. înjungliieri

înjunghietor (-ghi-e-) adj. m., pl. înjunghietori; f. sg. și pl. înjunghieto<u>a</u>re

înjunghietură (-ghi-e-) s. f., g.-d. art. înjunghieturii; pl. înjunghiet<u>u</u>ri — 1944 ayılı 1958 (1960-1961) bildili umbilgili

*în jur loc. adv.

înjura (a ~) vb., ind. prez. 3 înjură

înjurare (rar) s. f., g.-d. art. înjurării, pl. înjurări

înjurătură s. f., g.-d. art. înjurăturii; pl. înjurături

*în jur de loc. adv.

***în j<u>u</u>ru-** loc. prep. (~i)

*în jurul loc. prep. (~ lui)

înlăcrim<u>a</u> (a ~) (-lă-cri-) vb., ind. prez. 3 înlăcrime<u>a</u>ză

înlănțui (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înlănțui, 3 înlănțuie, imperf. 3 sg. înlănțuia; conj. prez. 1 și 2 sg. să înlănțui, 3 să înlănțuie

înlănțuire s. f., g.-d. art. înlănțuirii; pl. înlănțuiri

înlătura (a ~) vb., ind. prez. 3 înlătură

înlăturare s. f., g.-d. art. înlăturării

înlemni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înlemnesc, imperf. 3 sg. înlemnea; conj. prez. 3 să înlemnească

înlemnire s. f., g.-d. art. înlemnirii

înlesni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înlesnesc, imperf. 3 sg. înlesnea; conj. prez. 3 să înlesnească

înlesnire s. f., g.-d. art. înlesnirii; pl. înlesniri

în loc de loc. prep.

în loc să loc. conjeț.

*în locu- loc. prep. ($\sim i$)

înlocui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înlocuiesc, imperf. 3 sg. înlocuia; conj. prez. 3 să înlocuiască

înlocu<u>i</u>re s. f., g.-d. art. înlocu<u>i</u>rii

înlocuitor (-cu-i-) adj. m., s. m., pl. înlocuitori; adj. f., s.f. sg. și pl. înlocuitoare 1.04.016.6

100 DO

*în locul loc. prep. (~ lui)

*în locul prep. + subst. (~ acela)

înlumina (a ~) vb., ind. prez. 3 înluminează

înmagazina (a ~) vb., ind. prez. 3 înmagazinează

înmagazinare s. f., g.-d. art. înmagazinării

înmatricul<u>a</u> (a ~) (-ma-tri-) vb., ind. prez. 3 înmatriculează

înmatriculare (-ma-tri-) s. f., g.-d. art. înmatriculării; pl. înmatriculări

înmănunchea (a ~) vb., ind. prez. 3 înmănunchează, 1 pl. înmănunchem; conj. prez. 3 să înmănuncheze; ger. înmănunchind

înmănunchere s. f., g.-d. art. înmănuncherii

înmănușat adj. m., pl. înmănușați; f. înmănușată, pl. înmănusate

înmărmuri (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înmărmuresc, imperf. 3 sg. înmărmureg; conj. prez. 3 să înmărmure<u>a</u>scă

înmărmuritor adj. m., pl. înmărmuritori; f. sg. și pl. înmărmurito<u>a</u>re

înmâna (a ~) vb., ind. prez. 3 înmânează

înmânare s. f., g.-d. art. înmânării

înmii (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înmiesc (-mi-esc), imperf. 3 sg. înmig (-mi-a); conj. prez. 3 să înmigscă; ger. înmi<u>i</u>nd

înmiire s. f., g.-d. art. înmiirii; pl. înmiiri

*înmijt adj. m., pl. înmijti; f. înmijtă, pl. înmijte

înmiresma (a ~) vb., ind. prez. 3 înmiresmează

înmiresmare s. f., g.-d. art. înmiresmării; pl. înmiresmări înmlădia (a ~) (pop.) (-di-a) vb., ind. prez. 3 înmlădigză,

1 pl. înmlădiem (-di-em); conj. prez. 3 să înmlădieze; get. înmlădiind (-di-ind)

înmlădiere (pop.) (-di-e-) s. f., g.-d. art. înmlădierii; pl. înmlădieri

înmlădios (rar) (-di-os) adj. m., pl. înmlădioși; f. înmlădioasă, pl. înmlădioase

înmoina (a ~) (pop.) (-moi-) vb., ind. prez. 3 sg. înmoinează

înmormânta (a ~) vb.. ind. prez. 3 înmormântegză

înmormântare s. f., g.-d. art. înmormântării; pl. înmuguri (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. înmugurește, imperf. 3 sg. înmugurea; conj. prez. 3 să înmugurească înmugurire s. f., g.-d. art. înmuguririi; pl. înmuguriri înmuia (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înmoi, 3 înmogie, 1 pl. înmuiem; conj. prez. 3 să înmogie; ger. înmuind înmuiere s. f., g.-d. art. înmuierii; pl. înmuieri înmuietor s. n., pl. înmuietoare înmulti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înmultesc, imperf. 3 sg. înmulțeg; conj. prez. 3 să înmulțegscă înmulțire s. f., g.-d. art. înmulțirii; pl. înmulțiri înmulțitor s. m., pl. înmulțitori înmurgi (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 sg. înmurgeste, imperf. 3 sg. înmurgea; conj. prez. 3 să înmurgească înmurgit (pop.) s. n. înnădi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnădesc, imperf. 3 sg. înnădea; conj. prez. 3 să înnădească înnăd<u>i</u>re s. f., g.-d. art. *înnăd<u>i</u>rii;* pl. *înnăd<u>i</u>ri* înnăditură s. f., g.-d. art. înnăditurii; pl. înnădituri înnămoli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnămolesc, imperf. 3 sg. înnămolea; conj. prez. 3 să înnămolească înnămolire s. f., g.-d. art. înnămolirii; pl. înnămoliri înnărăvi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnărăvesc, imperf. 3 sg. înnărăvea; conj. prez. 3 să înnărăve<u>a</u>scă înnăscut adj. m., pl. înnăscuți; f. înnăscută, pl. înnăscute înnebuni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnebungsc, imperf. 3 sg. înnebunea; conj. prez. 3 să înnebunească înnebunire (rar) s. f., g.-d. art. înnebunirii înnebunitor adj. m., pl. înnebunitori; f. sg. și pl. înnebunitoare înnegreală (rar) (-ne-grea-) s. f., g.-d. art. înnegrelii; pl. înnegri (a ~) (-ne-gri) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnegresc, imperf. 3 sg. înnegreg; conj. prez. 3 să înnegregscă înnegrire (-ne-gri-) s. f., g.-d. art. înnegririi înnegura (a ~) vb., ind. prez. 3 *înnegurează* înnegurare s. f., g.-d. art. înnegurării; pl. înnegurări !innemuri1 (a ~) (a imortaliza) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnemuresc, imperf. 3 sg. înnemurea; conj. prez. 3 să înnemurească $\frac{1}{2}$ (a se \sim) (reg.) (a se înrudi) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se înnemurește, imperf. 3 sg. se înnemurea; conj. prez. 3 să se înnemurească

înnemurire (rar) s. f., g.-d. art. înnemuririi; pl. înnemuriri

înnisip<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *înnisipe<u>a</u>ză*

înnobila (a ~) vb., ind. prez. 3 înnobilează

înnobilare s. f., g.-d art înnohilării pl înnohilări

înnoda (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înnod, 2 sg. înnozi, 3 înnodare s. f., g.-d. art. înnodării; pl. înnodări harast. înnodătură s. f., g.-d. art. înnodăturii; pl. înnodături înnoi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnoiesc, imperf. 3 sg. înnoia; conj. prez. 3 să înnoiască înnojre s. f., g.-d. art. înnojrii; pl. înnojri înnoitor (-no-i-) adj. m., pl. înnoitori; f. sg. și pl. înnoitoare înnopta (a ~) vb., ind. prez. 3 înnoptează . - 416. 309 înnoptare s. f., g.-d. art. înnoptării Se di transconti !înnoptat s. n. Exposit Co. înnoptate (pe ~) loc. adv. "Be the man" înnora (a ~) vb., ind. prez. 3 înnorează înnorare s. f., g.-d. art. înnorării; pl. înnorări înnoroi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnoroigsc, imperf. 3 sg. înnoroia; conj. prez. 3 să înnoroiască înnoroire s. f., g.-d. art. înnoroirii înot s. n. înota (a ~) vb., ind. prez. 3 înoată an beginnlicht înotare s. f., g.-d. art. înotării; pl. înotări înotat s. n. înotător adj. m., s. m., pl. înotători; adj. f., s. f. sg. și pl. înotătoare în pofida loc. prep. 88 1 243 Beech Acces în preajma loc. prep. (~ lui) ing it, a policy of the year theory th în pregjmă loc. adv. *în preajmă- loc. prep. ($\sim i$) 8 43 9 9 înrădăcina (a ~) vb., ind. prez. 3 înrădăcinegză Sant Poli înrădăcinare s. f., g.-d. art. înrădăcinării înrăi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înrăigsc, imperf. 3 sg. înrăia; conj. prez. 3 să înrăiască înrăire s. f., g.-d. art. înrăirii înrăma (a ~) vb., ind. prez. 3 înrămează înrăutăți (a ~) (-ră-u-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înrăutățesc, imperf. 3 sg. înrăutățea; conj. prez. 3 să înrăutătească înrăutățire (-ră-u-) s. f., g.-d. art. înrăutățirii; pl. înrăutățiri înrâuri (a ~) (-râ-u-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înrâuresc, imperf. 3 sg. înrâurea; conj. prez. 3 să înrâurească înrâurire (-râ-u-) s. f., g.-d. art. înrâuririi; pl. înrâuriri înregimenta (a ~) vb., ind. prez. 3 înregimentează înregimentare s. f., g.-d. art. înregimentării înregistra (a ~) vb., ind. prez. 3 înregistrează înregistrare s. f., g.-d. art. înregistrării; pl. înregistrări înregistrator1 adj. m., pl. înregistratori; f. sg. și pl. înregistratoare înregistrator² e n. nl. înregistrato<u>a</u>re **基础特色**的图象

-tersing interest

înrobi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înrobesc, imperf. 3 sg. înrobea; conj. prez. 3 să înrobească înrobire s. f., g.-d. art. înrobirii; pl. înrobiri i gjere (k) înrobitor adj. m., s. m., pl. înrobitori; f. sg. și pl. înrobitoare înrola (a ~) vb., ind. prez. 3 înrolează înrolare s. f., g.-d. art. înrolării; pl. înrolări înroși (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înroșesc, imperf. 3 sg. înroșea; conj. prez. 3 să înroșească **înroș<u>i</u>re** s. f., g.-d. art. *înroș<u>i</u>rii* !inroura (a se ~) (-ro-u-) vb. refl., ind. prez. 3 se înrourează !înrudi (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se înrudește, imperf. 3 sg. se înrudea; conj. prez. 3 să se înrudească înrudire s. f., g.-d. art. înrudirii; pl. înrudiri însă conjeț. însăila (-să-i-) vb., ind. prez. 3 însăilează însăilare (-să-i-) s. f., g.-d. art. însăilării; pl. însăilări însăilat (-să-i-) s. n. însăilătură (-să-i-) s. f., g.-d. art. însăilăturii; pl. însăilături !însăma (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 3 însamă însămânța (a ~) vb., ind. prez. 3 însămânțează însămânțare s. f., g.-d. art. însămânțării; pl. însămânțări însămânțat s. n. însănătoși (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. însănătoșesc, imperf. 3 sg. însănătoșea; conj. prez. 3 să însănătoșească însănătoșire s. f., g.-d. art. însănătoșirii; pl. însănătoșiri însărcina (a ~) vb., ind. prez. 3 însărcinează însărcinare s. f., g.-d. art. însărcinării; pl. însărcinări !însărcinat1 adj. m., pl. însărcinați; f. însărcinată, pl. însărcin<u>a</u>te însărcinat2 (~ cu afaceri) s. m., pl. însărcinați însăxănat (pop.) adj. m., pl. însăxănați; f. însăxănată, pl. însăxănate însâmbra (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 însâmbrează însângera (a ~) vb., ind. prez. 3 însângerează înscăuna (-scă-u-) vb., ind. prez. 3 înscăunează înscăunare (-scă-u-) s. f., g.-d. art. înscăunării; pl. înscăunări înscen<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *înscene<u>a</u>ză* înscenare s. f., g.-d. art. înscenării; pl. înscenări în schimb loc. adv. こした 注目 本文記載機能は機能 of and all statement *în schimbu- loc. prep. (~i) în schimbul loc. prep. (~ lui) înscorțoșa (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 înscorțoșează, 1 pl. înscorțoșăm; conj. prez. 3 să înscorțoșeze; ger. înscorțoș<u>â</u>nd

înscr<u>i</u>e (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *înscr<u>i</u>u*, 2 sg. înscrii, 3 sg. înscrie, 1 pl. înscriem, 2 pl. înscrieți, perf. s. 1 sg. înscrisei, 1 pl. înscriserăm; conj. prez. să înscrie; ger. înscri<u>i</u>nd; part. înscr<u>i</u>s înscriere s. f., g.-d. art. înscrierii; pl. înscrieri înscris s. n., pl. înscrisuri în scris loc. adj., loc. adv. gradi, grad and însemn s. n., pl. *însemne* apare concernação dos !însemna¹ (a ~) (a nota) vb., ind. prez. 3 însemnează !însemna² (a reprezenta) vb., ind. prez. 3 înseamnă însemnare s. f., g.-d. art. însemnării; pl. însemnări însemnărică (fam.) s. f., g.-d. art. însemnăricii; pl. însemnărele, art. însemnărelele însemnătate s. f., g.-d. art. însemnătății însemnător (înv.) adj. m., pl. însemnători; f. sg. și pl. însemnătoare însenina (a ~) vb., ind. prez. 3 înseninează înseninare s. f., g.-d. art. înseninării însera (a ~) (a amurgi) vb., ind. prez. 3 înserează înserare (crepuscul) s. f., g.-d. art. înserării; pl. înserări lînserat s. n. înserate (pe ~) loc. adv. *înseria (a ~) (a așeza în serie) (-ri-a) vb., ind. prez. 3 înseriază, 1 pl. înseriem (-ri-em); conj. prez. 3 să înseri<u>e</u>ze; ger. înseri<u>i</u>nd (-ri-ind) *înseriere (-ri-e-) s. f., g.-d. art. înserierii; pl. înserieri înseta (a ~) vb., ind. prez. 3 însetează însetare s. f., g.-d. art. însetării însetoșa (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 3 însetoșează, 1 pl. însetoșăm; conj. prez. 3 să însetoșeze; ger. însetoșând însetoșare (înv., reg.) s. f., g.-d. art. însetoșării în sfârșit loc. adv. însiloza (a ~) vb., ind. prez. 3 însilozează însilozare s. f., g.-d. art. însilozării; pl. însilozări însingura (a ~) vb., ind. prez. 3 însingurează însingurare s. f., g.-d. art. însingurării !însori (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se însorește, imperf. 3 sg. se însorea; conj. prez. 3 să se însorească însorire s. f., g.-d. art. însoririi; pl. însoriri însoți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. însoțesc, imperf. 3 sg. însoțea; conj. prez. 3 să însoțească însoțire s. f., g.-d. art. însoțirii; pl. însoțiri însoțit s. n. însoțitor adj. m., s. m., pl. însoțitori; adj. f., s. f. sg. și pl. însotitoare înspăimânta (a ~) vb., ind. prez. 3 înspăimântă

înspăimântare s. f., g.-d. art. înspăimântării

încnăimântătoaro

înspăimântător adj. m., pl. înspăimântători; f. sg. și pl.

înspica (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 înspică înspicare (pop.) s. f., g.-d. art. înspicării; pl. înspicări înspita (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 înspitează înspițare (pop.) s. f., g.-d. art. înspițării; pl. înspițări înspuma (a ~) vb., ind. prez. 3 înspumează înspumare s. f., g.-d. art. înspumării înspumega (a ~) vb., ind. prez. 3 înspumegă lînstăpâni (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se înstăpânește, imperf. 3 sg. se înstăpânea; conj. prez. 3 să se înstăpânească înstări (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înstăresc, imperf. 3 sg. înstărea; conj. prez. 3 să înstărească înstela (a ~) vb., ind. prez. 3 înstelează înstrăina (a ~) (-stră-i-) vb., ind. prez. 3 înstrăinează înstrăinare (-stră-i-) s. f., g.-d. art. înstrăinării înstrăinat (-stră-i-) s. n. instruna (a ~) vb., ind. prez. 3 înstrună/înstrunează insufleți (a ~) (-su-fle-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. însufletesc, imperf. 3 sg. însufletea; conj. prez. 3 să însuflețe<u>a</u>scă însuflețire (-su-fle-) s. f., g.-d. art. însuflețirii; pl. însufletiri însuflețitor (-su-fle-) adj. m., pl. însuflețitori; f. sg. și pl. însuflețitoare însul (în într-~, dintr-~, printr ~) pr. m., pl. înșii; f. însa, pl. însele însuma (a ~) vb., ind. prez. 3 însumează însumare s. f., g.-d. art. însumării; pl. însumări insumi1 adj. pr. m. (eu, mie, pe mine ~); f. însămi (eu, pe mine ~), g.-d. însemi (a fetei mele ~, mie ~) însumi² (înv.) pr. m.; f. însămi, g.-d. însemi însura (a ~) vb., ind. prez. 1 însor, 3 însogră, 1 pl. însurăm însurare (înv.) s. f., g.-d. art. însurării; pl. însurări însurat s. n. însurăciune (înv.) s. f., g.-d. art. însurăciunii; pl. însurăci<u>u</u>ni însurătoare s. f., g.-d. art. însurătorii; pl. însurători însurățel s. m., pl. însurăței, art. însurățeii insuși1 adj. pr. m. (el, lui, pe el ~); f. însăși (ea, pe ea ~), g.-d. înseși (a fetei ei ~, ei ~) însuși2 (înv.) pr. m.; f. însăși, g.-d. înseși insusi3 (a-și ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. își însușește, imperf. 3 sg. își însușea; conj. prez. 3 să-și însușească; ger. însușindu-și însușire s. f., g.-d. art. însușirii; pl. însușiri însuti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. însutesc, imperf. 3 sg. însutea; conj. prez. 3 să însutească

'însutit adj. m., pl. însutiți; f. însutită, pl. însutite

g.-d. înseți (a fetei tale ~, ție ~) însuți2 (înv.) pr. m.; f. însăți, g.-d. înseți înșela (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înșel, 3 înșală; conj. prez. 3 să însele înșelare s. f., g.-d. art. înșelării înșelăciune s. f., g.-d. art. înșelăciunii; pl. înșelăciuni înșelător adj. m., pl. înșelători; f. sg. și pl. înșelătoare înselătorie s. f., art. înselătoria, g.-d. art. înselătoriei; pl. înșelătorii, art. înșelătoriile înșeptit adi. m., pl. înșeptiți; f. înșeptită, pl. înșeptite înșesit adj. m., pl. înșesiți; f. înșesită, pl. înșesite înșeua (a ~) (-ua) vb., ind. prez. 3 înșeuează (-uea-), 1 pl. înșeuăm (-uăm); conj. prez. 3 să înșeueze; ger. înșeuând (-uând) înșfăca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înșfac, 2 sg. înșfaci, 3 înșfacă, 1 pl. înșfăcăm; conj. prez. 3 să înșface înșfăcare s. f., g.-d. art. înșfăcării înșine adj. pr. m. (noi, nouă, pe noi ~); f. însene (noi, nouă, pe noi ~) înșine² (înv.) pr. m.; f. *însene* înșira (a ~) vb., ind. prez. 3 înșiră înșirare s. f., g.-d. art. înșirării; pl. înșirări înșirui (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înșirui, 3 înșiruie, imperf. 3 sg. înșiruia; conj. prez. 3 să înșiruie înșiruire s. f., g.-d. art. înșiruirii; pl. înșiruiri **înșiși¹ adi. pr**. m. (ei, lor, pe ei ~); f. <u>î</u>nseși/<u>î</u>nsele (ele, lor, pe ele ~) înșiși¹ (înv.) pr. m.; f. înseși/însele înșivă adj. pr. m. (voi, vouă, pe voi ~); f. însevă (voi, vouă, pe voi ~) însivă (înv.) pr. m.; f. însevă înșomoltoci (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înșomoltocesc, imperf. 3 sg. înșomoltocea; conj. prez. 3 să însomoltocească înștiința (a ~) (-ști-in-) vb., ind. prez. 3 înștiințegză înștiințare (-ști-in-) s. f., g.-d. art. înștiințării; pl. înștiințări înșuruba (a ~) vb., ind. prez. 3 înșurubează înșurubare s. f., g.-d. art. înșurubării; pl. înșurubări întări (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întăresc, imperf. 3 sg. întărea; conj. prez. 3 să întărească întărire s. f., g.-d. art. întăririi; pl. întăriri întăritor adj. m., pl. întăritori; f. sg. și pl. întăritoare întăritură s. f., g.-d. art. întăriturii; pl. întărituri întărâta (a ~) vb., ind. prez. 3 întărâtă întărâtare s. f., g.-d. art. întărâtării; pl. întărâtări întărnița (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 întărnițează !întâi1 adv.

însuți adj. pr. m. (tu, ție, pe tine ~); f. însăți (tu, pe tine ~),

!întâi2 num. m. (premiul ~/I), art. întâiul (~ premiu), pl. întâi, art. întâii; f. întâi/întâia (clasa/clasei ~), art. întâia (~ clasă), g.-d. întâii (~ clase), pl. întâi, art. întâile, g.-d. pl. m. și f. întâilor !întâia dată/întâia oară//(pop.) întâiași dată loc. adv. înt<u>â</u>iași (pop.) adj. f.

înt<u>â</u>iași d<u>a</u>tă v. înt<u>â</u>ia d<u>a</u>tă

întâietate s. f., g.-d. art. întâietății

întâlni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întâlnesc, imperf. 3 sg. întâlnea; conj. prez. 3 să întâlnească

4,485-41

întâlnire s. f., g.-d. art. întâlnirii; pl. întâlniri

întâlniş (pop.) s. n., pl. întâlnişuri

întâlnitură (pop.) s. f., g.-d. art. întâlniturii; pl. întâlnituri

întâmpin<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *înt<u>â</u>mpină*

întâmpinare s. f., g.-d. art. întâmpinării; pl. întâmpinări

!întâmpla (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se întâmplă

întâmplare s. f., g.-d. art. întâmplării; pl. întâmplări

întâmplător adj. m., pl. întâmplători; f. sg. și pl. întâmplăto<u>a</u>re

întârzia (a ~) (-zi-a) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. întârzii, 3 întârzie (-zi-e), 1 pl. întârziem; ger. întârziend (-zi-ind); conj. prez. 3 să înt<u>â</u>rzie

întârziere (-zi-e-) s. f., g.-d. art. întârzierii; pl. întârzieri întemeia (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. întemeigz, 3 întemeiază, 1 pl. întemeiem; conj. prez. 3 să întemeieze; ger. înteme<u>i</u>nd

întemeiere s. f., g.-d. art. întemeierii

întemeietoare s. f., g.-d. art. întemeietoarei; pl. întemeietoare

întemeietor s. m., pl. întemeietori

întemnița (a ~) vb., ind. prez. 3 întemnițează

întemnițare s. f., g.-d. art. întemnițării; pl. întemnițări

înteți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întețesc, imperf. 3 sg. întețea; conj. prez. 3 să întețească

întețire s. f., g.-d. art. întețirii

în timp ce loc. conjcţ.

întina (a ~) vb., ind. prez. 3 întinează

întinare s. f., g.-d. art. întinării

întinde (a ~) (a trage) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întind, 1 pl. întindem, perf. s. 1 sg. întinsei, 1 pl. întinserăm; conj. prez. 3 să întindă; ger. întinzând; part. întins

întindere s. f., g.-d. art. întinderii; (suprafețe) pl. întinderi

întineri (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întineresc, imperf. 3 sg. întinerea; conj. prez. 3 să întinerească

întinerire s. f., g.-d. art. întineririi

întineritor adj. m., pl. întineritori; f. sg. și pl. întineritoare întinge (a ~) (a muia) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înting, 1 pl. întingem, perf. s. 1 sg. întinsei, 1 pl. întinserăm; conj. prez. 3 să întingă; ger. întingând; part. înt<u>i</u>ns

întins s. n., pl. întinsuri

întinsoare (înv., reg.) s. f., g.-d. art. întinsorii; pl. întinsori întinzător s. n., pl. întinzătoare

întipări (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. întipărește, imperf. 3 sg. întipărea; conj. prez. 3 să întipărească

întipărire s. f., g.-d. art. întipăririi; pl. întipăriri

întoarce (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întorc, 1 pl. întoarcem, perf. s. 1 sg. întorsei, 1 pl. întoarserăm; part. înt<u>o</u>rs

întoarcere s. f., g.-d. art. întoarcerii; pl. întoarceri întocmai adv. 医主义 医复数形式 拉黎鐵路

întocmi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întocmesc, imperf. 3 sg. întocmea; conj. prez. 3 să întocmească

întocmire s. f., g.-d. art. întocmirii; pl. întocmiri întomna (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 sg. întomnează întomnare (rar) s. f., g.-d. art. întomnării; pl. întomnări

întorcător s. n., pl. întorcătoare

întors s. n.

întorsătură s. f., g.-d. art. întorsăturii; pl. întorsături întorsură (rar) s. f., g.-d. art. întorsurii; pl. întorsuri

!întorsurean adj. m., s. m., pl. întorsureni; adj. f. întorsureană, pl. întorsurene

*întorsureancă s. f., g.-d. art. întorsurencei; pl. întorsur<u>e</u>nce

întortochea (a ~) vb., ind. prez. 3 întortochează; conj. prez. 3 să întortocheze; ger. întortochind

întortochere s. f., g.-d. art. întortocherii; pl. întortocheri întortochetură s. f., g.-d. art. întortocheturii; pl. întortocheturi

întotdeauna/totdeauna adv.

întovărăși (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întovărășesc, imperf. 3 sg. întovărășea; conj. prez. 3 să întovărășească întovărășire s. f., g.-d. art. întovărășirii; pl. întovărășiri într-acolo prep. + adv.

într-adevăr/(pop.) în adevăr loc. adv.

într-adins loc. adv.

într-aiurea (pop.) loc. adv.

!întrajutora (a se ~) (în-tra-) vb. refl., ind. prez. 3 x întrajutore<u>a</u>ză

!întrajutorare (în-tra-) s. f., g.-d. art. întrajutorării

într-al (a, ai, ale) prep. + art.

într-altul (alta, alții, altele) prep. + pr.

!întraripa (a ~) (înv., pop.) (în-tra-) vb., ind. prez. 3 întraripe<u>a</u>ză

!întrarma (a ~) (înv., pop.) (în-trar-) vb., ind. prez. 3 întrarmează întrarme<u>a</u>ză într-asc<u>u</u>ns loc. adv.

într-atât prep. + adv. and Electric and against

ារៀតនៃបែក្សា

!întrauri (înv., pop.) (în-tra-u-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrauresc, imperf. 3 sg. întraurea; conj. prez. 3 să întraure<u>a</u>scă TELEPOOR DES DOS DOS TRABANDOS DE

10 南南南西南南

Heat, Bestein

intre prep.

întreba (a ~) vb., ind. prez. 3 întregbă

întrebare s. f., g.-d. art. întrebării; pl. întrebări

întrebător adj. m., pl. întrebători; f. sg. și pl. întrebătoare întrebuința (a ~) (-bu-in-) vb., ind. prez. 3 întrebuințează întrebuințare (-bu-in-) s. f., g.-d. art. întrebuințării; pl.

întrebuințări întrece (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrec, 1 pl. întrecem; conj. prez. 3 să întreacă; part. întrecut

întrecere s. f., g.-d. art. întrecerii; pl. întreceri

lîntrecut s. n.

gravity from (+ a) boint intrecute (pe ~) loc. adv.

întredeschide vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întredeschid, 2 sg. întredeschizi, 1 pl. întredeschidem, imperf. 3 sg. întredeschidea, perf. s. 1 sg. întredeschisei, 1 pl. întredeschiserăm; conj. prez. 3 să întredeschidă; ger. întredeschizând; part. întredeschis

întredeschidere s. f., g.-d. art. întredeschiderii; pl. întredeschideri

întredeschizătură s. f., g.-d. art. întredeschizăturii; pl. întredeschizături ्रम् । अक्षान् कृष्याम् अस्तर्भाक्षकः ।

întrefier (-fier) s. n., pl. întrefieruri

întreg adj. m., f. întreagă, g.-d. art. întregii; pl. m. și f. într<u>e</u>gi

întregi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întregesc, imperf. 3 sg. întregea; conj. prez. 3 să întregească

întregime s. f., g.-d. art. întregimii; (ansambluri) pl. întreg<u>i</u>mi

întregire s. f., g.-d. art. întregirii; pl. întregiri

întregitor adj. m., pl. întregitori; f. sg. și pl. întregitoare

lîntreg-întregulet (pop.) adj. m., pl. întregi-întreguleți; f. întreagă-întreguliță, pl. întregi-întregulițe

întregut (pop.) adj. m., pl. întreguți; f. întreguță, pl.

întrei (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întreiesc, imperf. 3 sg. întreia; conj. prez. 3 să întreiască

*întreit adj. m., pl. întreiți; f. întreită, f. întreite A tare întrema (a ~) vb., ind. prez. 3 întremează

întremare s. f., g.-d. art. întremării

întremător adj. m., pl. întremători; f. sg. și pl. întremăto<u>a</u>re

întreolaltă [pron. tre-o în tempo lent/treo în tempo rapid] (-tre-o-) (pop.) adv.

lîntrepătrunde (a se ~) (-pă-trun-) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se întrepătrunde, imperf. 3 sg. se întrepătrundea, perf. s. 3 sg. se întrepătrunse; conj. prez. 3 să se întrepătrundă; ger. întrepătrunzandu-se; part. întrepătruns 特色特牙頭

întrepătrundere (-pă-trun-) s. f., g.-d. art. întrepătrunderii; pl. întrepătrunderi

întreprinde (a ~) (-tre-prin-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întreprind, 1 pl. întreprindem, 2 pl. întreprindeți, imperf. 3 sg. întreprindea, perf. s. 3 sg. întreprinse, 1 pl. întreprinserăm; conj. prez. 3 să întreprindă; ger. întreprinzând; part. întreprins

întreprindere (-tre-prin-) s. f., g.-d. art. întreprinderii; pl. întrepr<u>i</u>nderi

întreprinzător (-tre-prin-) adj. m., s. m., pl. întreprinzători; adj. f., s. f. sg. și pl. întreprinzătoare

întrerupător1 adj. m., pl. întrerupători; f. sg. și pl. întrerupătoare

întrerupător² s. n., pl. întrerupătoare

întrerupe (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrerup, perf. s. 1 sg întrerupsei, 1 pl. întrerupserăm; part. întrerupt

întrerupere s. f., g.-d. art. întreruperii; pl. întreruperi

!întretăia (a se ~) vb. refl., ind. prez. 1 sg. mă întretai, 2 sg. te întretai, 3 se întretaie, 1 pl. ne întretăiem, 2 pl. vă întretăiați; conj. prez. 3 să se întretaie; ger. întretăindu-se; part. întretăiat

întretăiere s. f., g.-d. art. întretăierii; pl. întretăieri între timp loc. adv.

întrețese (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrețes, 3 sg. întrețese, 1 pl. întrețesem, perf. s. 1 sg întrețesui; conj. prez. 3 să întrețeasă; part. întrețesut

întreține (a ~) ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrețin, 2 sg. întreții, 1 pl. întreținem, 2 pl. întrețineți; conj. prez. 3 să întrețină; ger. întreținând; part. întreținut

întreținere s. f., g.-d. art. întreținerii; pl. întrețineri

întreținut s. m., pl. întreținuți

întreținută s. f., g.-d art întreținutei; pl. întreținute

întrevedea (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrevăd, 2 sg. întrevezi, 1 pl. întrevedem, 2 pl. întrevedeți; conj. prez. 3 să întrevadă; ger. întrevăzând; part. întrevăzut

întrevedere s. f., g.-d. art. întrevederii; pl. întrevederi

întrezări (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrezăresc, imperf. 3 sg. întrezărea; conj. prez. 3 să întrezărească

întrista (a ~) vb., ind. prez. 3 întristează

întristare s. f., g.-d. art. întristării; pl. întristări

întristător adj. m., pl. întristători; f. sg. și pl. întristătoare într-o prep. + art./adj. pr./num.

întroieni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întroienesc, imperf. 3 sg. întroienea; conj. prez. 3 să întroienească

întroienire s. f., g.-d. art. întroienirii; pl. întroieniri întroloca/întruloca (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 întroloacă/ întrulo<u>a</u>că

întrolocare/întrulocare (reg.) s. f., g.-d. art. întrolocării/ întruloc<u>ă</u>rii

întrona (a ~) vb., ind. prez. 3 întronegză t stykety întru prep. amilia alignatul dis de più il e migratri

1345048

fi mai bună)

întru câtva loc. adv.

întrucât (deoarece) conjet. (a lipsit ~ era bolnav)

întru cât (în ce măsură) prep. + adv. (nu văd ~ ideea ta ar

Service in the second second

Conference and the first first first and the second

întruchipa (a ~) vb., ind. prez. 3 întruchipează întruchipare s. f., g.-d art. întruchipării; pl. întruchipări întruloca v. întroloca întrulocare v. întrolocare 14-71-959 într-un prep. + art./adj. pr./num. oran or far in !întruna (mereu) (în-tru-) adv. (vorbește ~) într-una (în una) prep. + num./pr. (~ singură, ~ din zile) !întruni (a ~) (în-tru-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrunesc, imperf. 3 sg. întrunea; conj. prez. 3 să întrunească întrunire s. f., g.-d. art. întrunirii; pl. întruniri e participation întrupa (a ~) vb., ind. prez. 3 întrupează întrupare s. f., g.-d. art. întrupării; pl. întrupări întru totul loc. adv. întuneca (a ~) vb., ind. prez. 3 întunecă întunecare s. f., g.-d. art. întunecării; pl. întunecări întunecime s. f., g.-d. art. întunecimii; pl. întunecimi întunecos adj. m., pl. întunecoși; f. întunecoasă, pl. întunecoase întuneric s. n. înturna (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 întogrnă înturnare (reg.) s. f., g.-d. art. înturnării înturnat (reg.) s. n. înțărca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înțarc, 2 sg. înțarci, 3 înțarcă, 1 pl. înțărcăm; conj. prez. 3 să înțarce înțărcare s. f., g.-d. art. înțărcării 3.64-19.83 计标题记录 înțărcat s. n. înțărcătoare s. f., g.-d. art. înțărcătorii; pl. înțărcători înțărcui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înțărcuiesc, imperf. 3 sg. înțărcuig; conj. prez. 3 să înțărcuiască înțelegător adj. m., pl. înțelegători; f. sg. și pl. înțelegăto<u>a</u>re **înțelege** (a \sim) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *înțeleg*, 1 pl. înțelegem, perf. s. 1 sg. înțelesei, 1 pl. înțeleserăm; part. înțelegere s. f., g.-d. art. înțelegerii; pl. înțelegeri înțeleni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înțelenesc, imperf. 3 sg. înțelenea; conj. prez. 3 să înțelenească înțelenire s. f., g.-d. art. înțelenirii; pl. înțeleniri înțelepciune s. f., g.-d. art. înțelepciunii înțelept adj. m., pl. înțelepți; f. înțeleaptă, pl. înțelepte înțelepțește (rar) adv. înțeles s. n., pl. înțelesuri înțepa (a ~) vb., ind. prez. 3 înțeapă; conj. prez. 3 să înțepe

înțepare s. f., g.-d. art. înțepării; pl. înțepări

înțepător adj. m., pl. înțepători; f. sg. și pl. înțepătoare înțepătură s. f., g.-d. art. înțepăturii; pl. înțepături înțepeneală s. f., g.-d. art. înțepenelii înțepeni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întepenesc, imperf. 3 sg. înțepenea; conj. prez. 3 să înțepenească înțepenire s. f., g.-d. art. înțepenirii înțepos (rar) adj. m., pl. înțepoși; f. înțepoasă, pl. înțepoase înțepușa (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 înțepușează, 1 pl. înțepușăm; conj. prez. 3 să înțepușeze; ger. înțepușând înțesa (a ~) vb., ind. prez. 3 înțeasă; conj. prez. 3 să înțese înțesare s. f., g.-d. art. înțesării; pl. înțesări $\hat{\mathbf{intigla}}$ (a ~) (pop.) (-ti-gla) vb., ind. prez. 3 $\hat{\mathbf{intiglea}}$ ză înțina (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 înținează întoli (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întolesc, imperf. 3 sg. înțolea; conj. prez. 3 să înțolească înțoțona (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 înțoțonează în <u>u</u>rma loc. prep. (~ lui, ~-i) *în urmă- loc. prep. ($\sim i$) în van loc. adv. învălătuci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învălătucesc, imperf. 3 sg. învălătucea; conj. prez. 3 să învălătucească învălătucire s. f., g.-d. art. învălătucirii; pl. învălătuciri învălmășag s. n., pl. învălmășaguri învălmășeală s. f., g.-d. art. învălmășelii; pl. învălmășeli învălmăși (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învălmășesc, imperf. 3 sg. învălmășea; conj. prez. 3 să învălmășească învălmășire s. f., g.-d. art. învălmășirii; pl. învălmășiri învălui (a ~) vb., ind. prez. 1 si 2 sg. învălui, 3 învăluie, imperf. 3 sg. învăluia, conj. prez. 1 și 2 sg. să învălui învăluială (înv.) s. f., g.-d. art. învăluiglii; pl. învăluigli învăluire s. f., g.-d. art. învăluirii; pl. învăluiri învăluitor (-lu-i-) adj. m., pl. învăluitori; f. sg. și pl. învăluitoare învălura (a ~) vb., ind. prez. 3 învălurează învălurare s. f., g.-d. art. învălurării; pl. învălurări învăpăia (a ~) vb., ind. prez. 3 învăpăiază, 1 pl. învăpăiem; conj. prez. 3 să învăpăieze; ger. învăpăind învăpăiere s. f., g.-d. art. învăpăierii; pl. învăpăieri e, efect displayers on a salaînvăt s. n. învăța (a ~) vb., ind. prez. 3 învață învățare s. f., g.-d. art. învățării; pl. învățări *învățat1 s. m., pl. învățați învătat² s. n. învățăcel s. m., pl. învățăcei, art. învățăceii învățământ s. n., (precepte, învățături) pl. învățăminte

învățătoare s. f., g.-d. art. învățătoarei; pl. învățătoare

învățător s. m., pl. învățători

învățătorime s. f., g.-d. art. învățătorimii

învățăt<u>u</u>ră s. f., g.-d. art. *învățăt<u>u</u>rii;* (principii, povețe) pl. *învățăt<u>u</u>ri*

învâlvora (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 învâlvoregză învârsta (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 învârstează învârstare (pop.) s. f., g.-d. art. învârstării; pl. învârstări

învârteală s. f., g.-d. art. învârtelii; pl. învârteli

învârtec<u>u</u>ș (rar) s. n., pl. învârtec<u>u</u>șuri

învârtej<u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *învârtejesc*, imperf. 3 sg. *învârtejea*; conj. prez. 3 să *învârtejească*

învârtej<u>i</u>re s. f., g.-d. art. *învârtej<u>i</u>rii;* pl. *învârtej<u>i</u>ri*

finvârti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învârt/învârtesc, imperf. 3 sg. învârtea; conj. prez. 3 să învârtă/să învârtegscă

învârtire s. f., g.-d. art. *învârtirii;* pl. *învârtiri* învârtit¹ adj. m., s. m., pl. *învârtiți;* adj. f., s. f. *învârtită,* pl. *învârtite*

învârt<u>i</u>t² s. n.

învârtitor adj. m., pl. învârtitori; f. sg. și pl. învârtitoare

învârtitură s. f., g.-d. art. învârtiturii; pl. învârtituri

învârtoşa (a ~) vb., ind. prez. 3 învârtoşegză, 1 pl. învârtoşăm; conj. prez. 3 să învârtoşeze; ger. învârtoşând

învârtoș<u>a</u>re s. f., g.-d. art. $\hat{\it invârto}$ ș<u>ă</u>rii; pl. $\hat{\it invârto}$ ș<u>ă</u>ri

linvechi (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se învecheşte, imperf. 3 sg. se învecheg; conj. prez. 3 să se învechegscă

învechire s. f., g.-d. art. învechirii

lînvecina (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se învecinează

învecin**are** s. f., g.-d. art. învecin<u>ă</u>rii

învedera (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 învederează

învederat (vizibil, evident) (rar) adj. m., pl. învederați; f. învederați, pl. învederați

inveli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *învelesc*, imperf. 3 sg. *învelea*; conj. prez. 3 să *învelea*scă

învelire s. f., g.-d. art. învelirii; pl. înveliri

învelis s. n., pl. învelisuri

învelit s. n.

învelitoare s. f., g.-d. art. învelitorii; pl. învelitori

învenina (a ~) vb., ind. prez. 3 înveninează

înveninare s. f., g.-d. art. înveninării; pl. înveninări

înverșuna (a ~) vb., ind. prez. 3 înverșunează

înverşunare s. f., g.-d. art. înverşunării; pl. înverşunări

inverzi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. *înverzesc*, imperf. 3 sg. *înverzeg*; conj. prez. 3 să *înverzegscă*

înverzire s. f., g.-d. art. înverzirii

înverzitor adj. m., pl. înverzitori; f. sg. și pl. înverzitoare

inveseli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înveselesc, imperf. 3 sg. înveseleg: conj. prez. 3 să înveselegscă

învesel<u>i</u>re s. f., g.-d. art. învesel<u>i</u>rii; pl. învesel<u>i</u>ri

inveselitor adj. m. nl. înveselitori: f. so. si nl. înveselitoare

învesti (a ~) (a acorda oficial un drept) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învestesc, imperf. 3 sg. învestea; conj. prez. 3 să învestească

învestire (acțiunea de a învesti) s. f., g.-d. art. *învestirii*; pl. *învestiri* and analysis and a second and a second and a second analysis.

învestitură s. f., g.-d. art. învestiturii; pl. învestituri

înveşmânta (a ~) vb., ind. prez. 3 înveşmântează/înveşmântă înveşmântare s. f., g.-d. art. înveşmântării; pl. învesmântări

înveşnici (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înveşnicesc, imperf. 3 sg. înveşniceg; conj. prez. 3 să înveşnicegscă

înveşte (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. învesc, 2 sg. înveşti, perf. s. 1 sg. învăscui; conj. prez. 3 să învească; part. învăscut

lînvia (a ~) (-vi-a) vb., ind. prez. 1 sg. învij/învigz, 2 învij/învigzi, 3 învije/înviază, 1 pl. înviem (-vi-em); conj. prez. 3 să învije/învigze; ger. învijnd (-vi-ind)

înviere (-vi-e-) s. f., g.-d. art. învierii

!Învierea (sărbătoare) s. propriu f., g.-d. Învierii

învietor (rar) (-vi-e-) adj. m., pl. învietori; f. sg. și pl. învietogre

învifora (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 înviforează

învineți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învinețesc, imperf. 3 sg. învinețeg; conj. prez. 3 să învinețească

învinețire s. f., g.-d. art. învinețirii; pl. învinețiri

învingător adj. m., s. m., pl. învingători; adj. f., s. f. sg. și pl. învingătoare

învinge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înving, 1 pl. învingem, perf. s. 1 sg. învinsei, 1 pl. învinserăm; part. învins

învingere s. f., g.-d. art. învingerii; pl. învingeri

învinovăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învinovățesc, imperf. 3 sg. învinovățea; conj. prez. 3 să învinovățească

învinovățire s. f., g.-d. art. învinovățirii; pl. învinovățiri

învinui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. învinuigsc, imperf. 3 sg. învinuig; conj. prez. 3 să învinuigscă

învinuire s. f., g.-d. art. învinuirii; pl. învinuiri

înviora (a ~) (-vi-o-) vb., ind. prez. 3 înviorează

înviorare (-vi-o-) s. f., g.-d. art. înviorării; pl. înviorări

înviorător (-vi-o-) adj. m., pl. înviorători; f. sg. și pl. înviorătoare

învioșa (a ~) (reg.) (-vi-o-) vb., ind. prez. 3 învioșează, 1 pl. învioșăm; conj. prez. 3 să învioșeze; ger. învioșând

învioș<u>a</u>re (reg.) (-vi-o-) s. f., g.-d. art. învioș<u>ă</u>rii; pl. învioș<u>ă</u>ri

învoi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învoiesc, imperf. 3 sg. învoig; conj. prez. 3 să învoiescă

învoială e f o -d art învoiglii; pl. învoigli

pl. învrăjbitoare

învoinici (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învoinicesc, imperf. 3 sg. învoinicea; conj. prez. 3 să învoinicească

învojre s. f., g.-d. art. învojrii; pl. învojri
învolbura (a ~) vb., ind. prez. 3 învolburază/învolbură
învolburare s. f., g.-d. art. învolburării; pl. învolburări
învolt (rar) adj. m., pl. învolți; f. învogltă, pl. învoglte
învolta (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 învoltegză
învrăjbi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învrăjbesc,
imperf. 3 sg. învrăjbeg; conj. prez. 3 să învrăjbegscă
învrăjbire s. f., g.-d. art. învrăjbirii; pl. învrăjbiri
învrăjbitor adj. m., s. m., pl. învrăjbitori; adj. f., s. f. sg. și

învrăjmăși (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învrăjmășesc, imperf. 3 sg. învrăjmășea; conj. prez. 3 să învrăjmășească

învrednici (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. învredniceşte, imperf. 3 sg. învredniceg; conj. prez. 3 să învrednicegscă

in vreme ce loc. conjet.

(a) $p = (1 + p) \cdot (1 + p) \cdot (1 + p) \cdot (1 + p)$ in zadar loc. adv.

înzăbăla (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 înzăbălează înzăpezi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înzăpezesc, imperf. 3 sg. înzăpezea; conj. prez. 3 să înzăpezească

înzăpezire s. f., g.-d. art. înzăpezirii înzăuat adj. m., pl. înzăuați; f. înzăuată, pl. înzăuate înzdrăveni (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. înzdrăveneste, imperf. 3 sg. înzdrăveneg; conj. prez. 3 să înzdrăvenegscă înzdrăvenire s. f., g.-d. art. înzdrăvenirii înzeci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înzecesc, imperf. 3 sg. înzecea; conj. prez. 3 să înzecească înzecire s. f., g.-d. art. înzecirii *înzecit adj. m., pl. înzeciți; f. înzecită, pl. înzecite înzestra (a ~) vb., ind. prez. 3 înzestrează înzestrare s. f., g.-d. art. înzestrării; pl. înzestrări înzidi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. înzidesc, imperf. 3 sg. înzidea; conj. prez. 3 să înzidească înzidire s. f., g.-d. art. înzidirii; pl. înzidiri înzili (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înzilesc, imperf. 3 sg. înzilea; conj. prez. 3 să înzilească înzorzona (a ~) vb., ind. prez. 3 înzorzonează înzorzonare s. f., g.-d. art. înzorzonării; pl. înzorzonări îra (pop.) interj. îs v. fi își v. sie îti v. tu Committee o